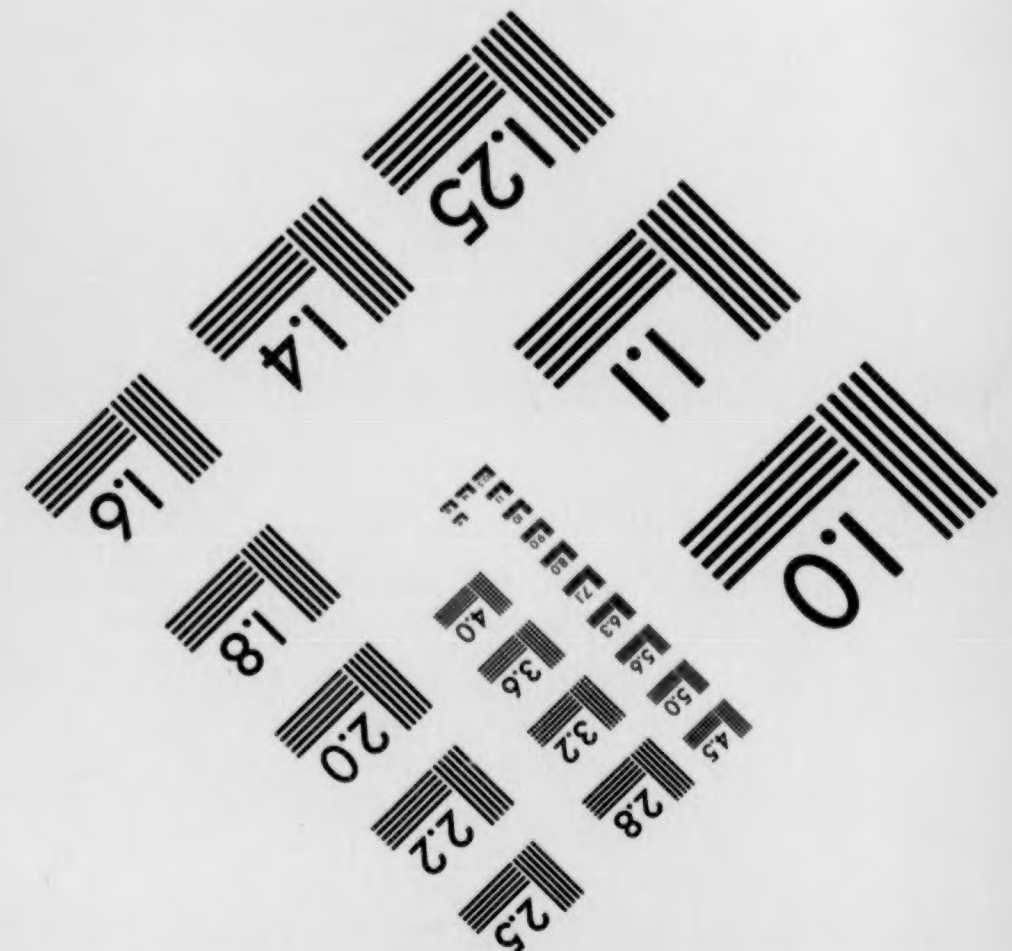
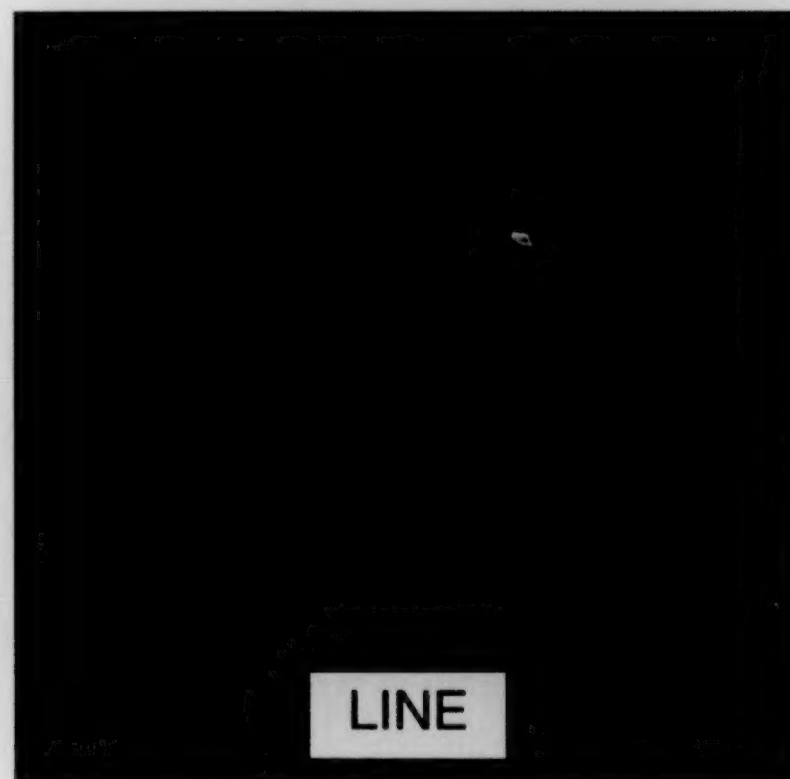
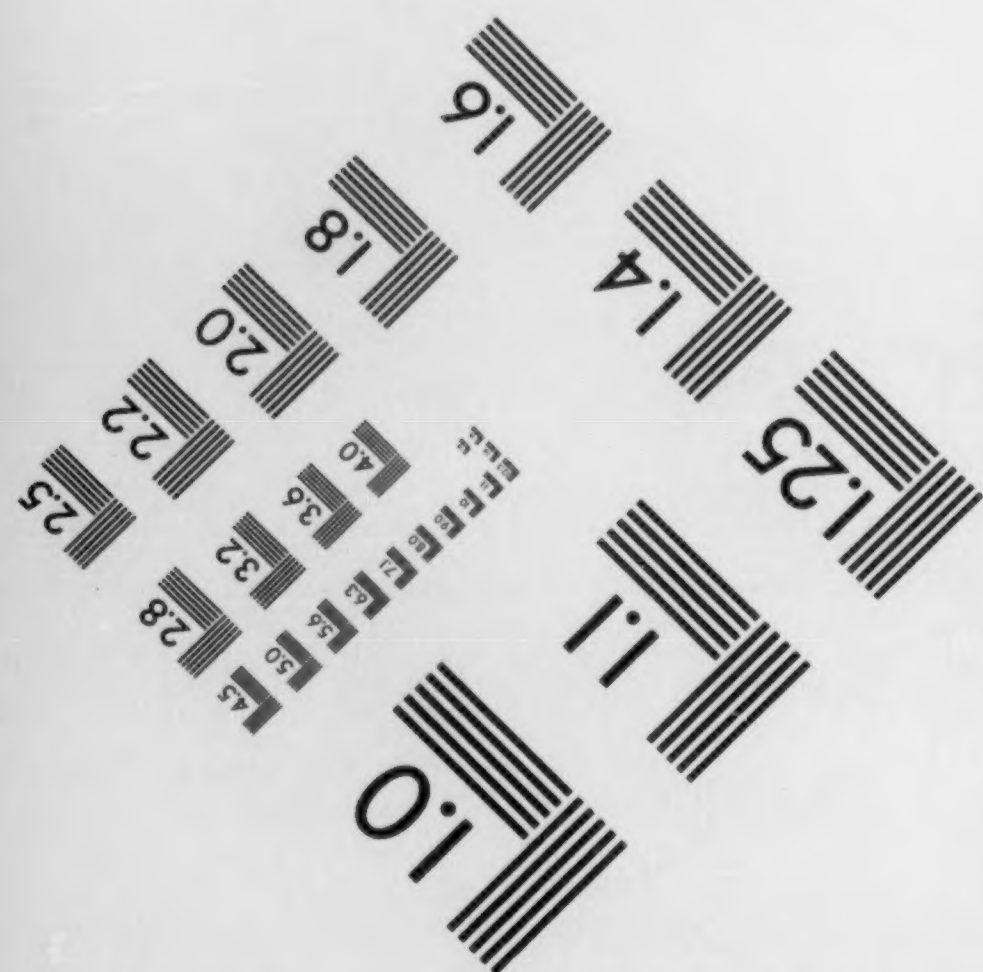
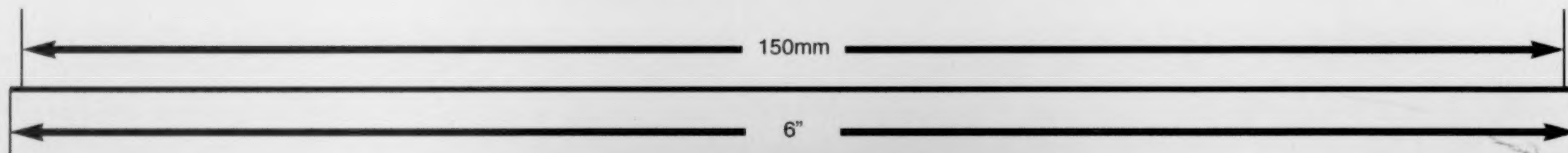
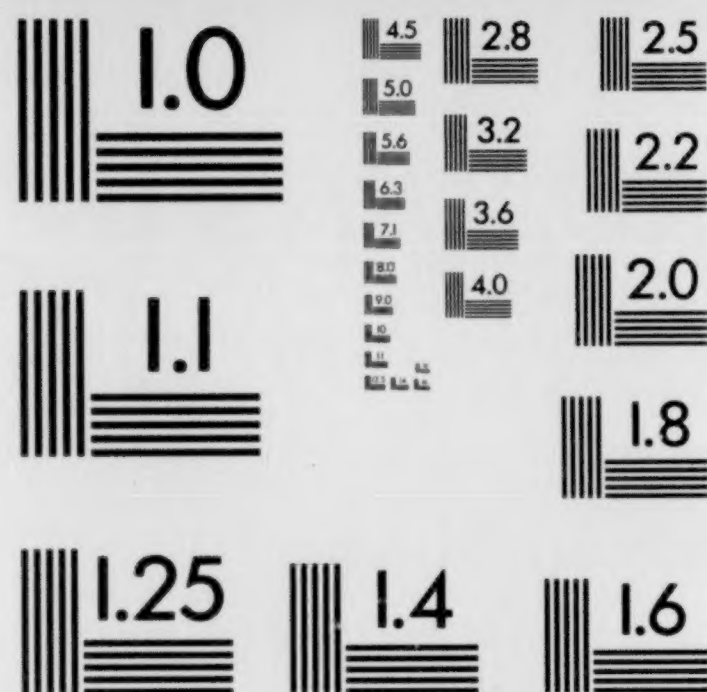
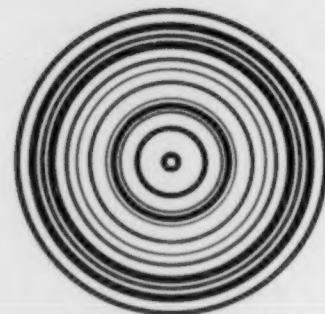
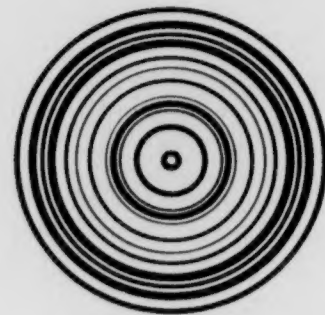
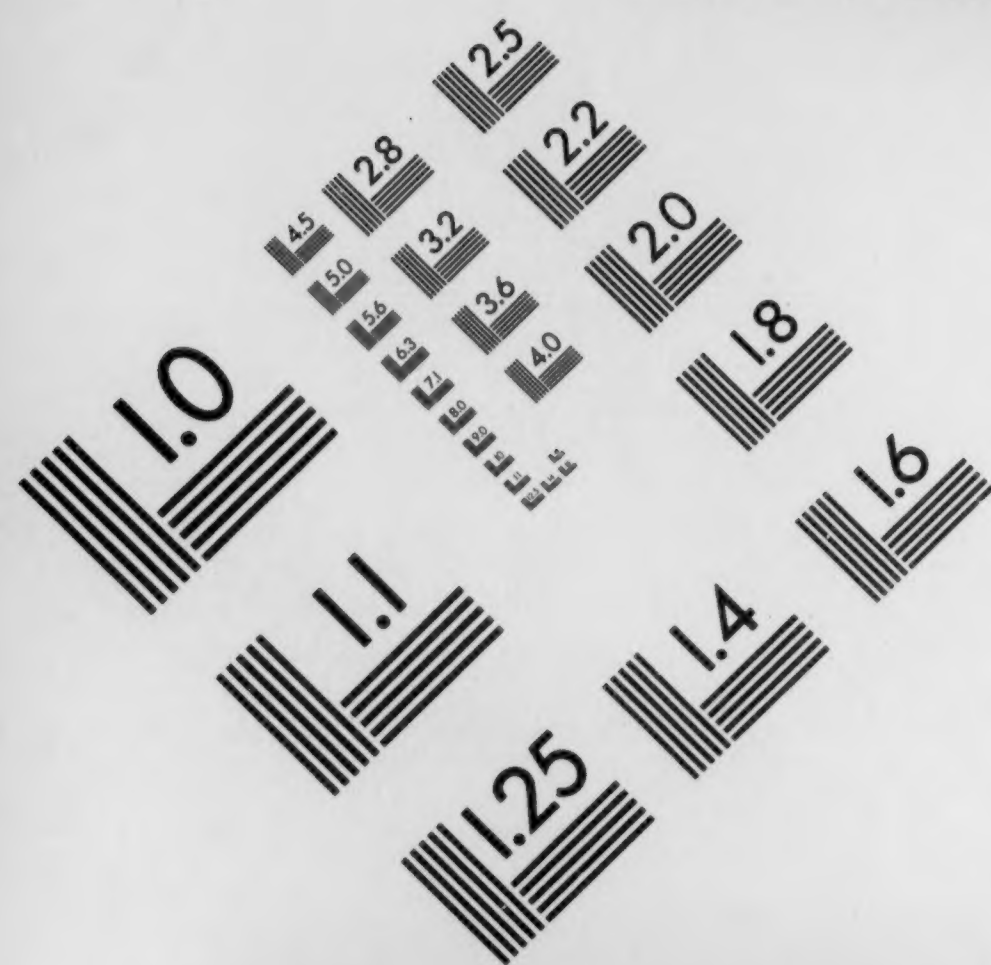

START

CONTROL TEST TARGET for Kodak Quality Monitoring

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww

Note: This target is intended for routine quality control checking and uniformity.

It is not to be used for certification of meeting any ANSI or ISO Standards for image quality requirements.

Note: To record background density, use a blank sheet of white paper.

Document Imaging
EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, New York 14650
1-800-232-8811

DOCUMENT
IMAGING

1731 NOV 10 1872

Pennington

Microfilmed 2005
By the
Center for Jewish History

For
YIVO Institute
For Jewish Research

NEW YORK, NY

Reproduction may not be made
without permission.

YIDDISH DRAMA

PRESERVATION

PROJECT

YIVO
LIBRARY

REEL

Y-20005-1897.12

Golichnikov, A.

**Mir aleyn : klyosh un
koyln : a komedye-
melodrame in 5 aktn.**

Kiev : Kultur-lige, 1927.

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET
YIVO INSTITUTE FOR JEWISH RESEARCH

Master negative Storage Number Y-2005- 1897. 13

Golichnikov, A.

Mir aleyn : klyosh un koyln : a komedye-melodrame in 5 aktn / A.

Golichnikov un B. Poporigopulo ; Idish - H. Kazakevitsh.

Kiev : Kultur-lige, 1927.

Varying form of title: Klesh i ugol (My sami).

71 p.

1. Russian drama--Translations into Yiddish.--lcsh

I. Poporigopulo, B. II. Kazakevitsh, Henekh, 1883-1935 III. Ukraine-Kyiv

ID : NXYH02-B2281

CC: 9114

DCF: [HBR]

CALL #: /62990

Reduction ratio

X 10.0

א. גאליטשניקאוו אין ב. פאפאריגאפולא

מיר אליין

(קליאש און קוילן)

א קאמעדיע-מעלאָדראַמע אין 5 אַקטן.

קאָאָפּעראַטיווער פארלאג

„קולטור-ליגע“

קיעוו—1927

2/62990

[891.71]

א. גאליטשניקאוו אין ב. פאפאריגאפולא

מיר אליין

(קליאש און קוילן)

א קאמעדיע-מעלאדראמע אין 5 אקטן

איריש-ה. קאזאקעוויטש

קאאפעראטיווער פארלאג
„קולטור ליגע“

קיעוו—1927

פערזאנען:

לונדין, געוו. דירעקטאר פונם זאוואד „לונדין און קאמפ“.
 לונדינע. זיין ווייב.
 אלעקסיי זשוראוו. 27 יאר, א מאטראס.
 אנדראנאוו. 45 יאר. {
 פעדיע. 22 יאר. ארבעטער.
 אגאשקע. 18 יאר.
 אגאפאוו. אן ארבעטער.
 כאמא. אן אוקראינער. קאשעוואר.
 1-טער סטאניטשניק {
 2-טער סטאניטשניק אוקראינער.
 ליאלקע, די אטאמאנשע.
 ראטמיסטר.
 זייעוו {
 קוזמין פארוטשיקעס.
 פאלקאוניק טשיזש.
 גענעראל.
 קארמענסיטע. טענצער.
 רויטגווארדינער, וויסע אפיצער, פובליקום אין רעסטאראן.
 די אקטן גומען פאר זומער 1918; דער ערשטער—אין פעט-
 ראגראד, די איבעריקע—אין אוקראינע.

קיעווער פאליגראפישע שול
 וואראווסקע גאס 16,
 באשט. 39—געדרוקט 2000
 אוקרליט א 2420 (3348) №

1-טער אקט.

זומער 1918 יאר. פעטראגראד, 2 אויגער באַנאכט. דאָס צימער פונם מאַטראָס אל. זשוראַוו, אין לונדינס דירע. די 1-טע סצענע גייט פארן פאָרהאנג, ווי אין אַ קאָ-רידאָר, פאַר דער טיר און זשוראַוו צימער. פון הינטערן פאָרהאנג הערט זיך אַ גערויש פון שטימען. פארן פאָרהאנג באווייזן זיך לונדין און זיין ווייב, ביידע אין נאכט-קאָסטיומען, דערשראָקענע. ריידן שטיל. באַ לונדינען אין די הענט—אַ לייכטער מיט אַן אָנגעצונדענער ליכט.

לונדין. שטילער... (גאָנווענען זיך צו דער מיט סצענע) סקריפע ניט...

לונדינע. זשאַן, ניט איך סקריפע, דער דיל סקריפעט. לונדין. ניט אַלציינס? סקריפע ניט. מע וועט נאָך דערהערן.

לונדינע. זשאַן, איך פיל... לונדין. שווייג, איך פיל אויך... וואָס פאַר אַ טאָג איז היינט?

לונדינע. דער דרייצנטער. לונדין. זעסטו? כ'האַב אָבער געוואוסט. און דערצו נאָך מאַנטיק. אלץ איז קעגן אונז.

לונדינע. זשאַן, וואָס טוען זיי דאָרט? טו אַ קוק. לונדין. קוקן דורך די ווענט האָב איך זיך נאָך ניט אויס-געלערנט.

לונדינע. זשאַן, טו אַ קוק אין לעכל.

לונדין. אין וועלכן לעכל?

לונדינע. דאָרט, פון אונטן.

לונדין. אָט, באלד... האַלט צו די ליכט און ניט סקריפע... (הינטער דער סצענע אַ גערויש. לונדין שטעלט זיך אָף די קני און קוקט אין שפעלטל צווישן דיל און פאָרהאנג. מיט שרעק.) אַ... אַ...

לונדינע. זשאַן, כ'האַב מוירע. וואָס טוען זיי דאָרט? פילן אָן באַמבעס?

לונדין. ערגער... זיי לעשן פאַפיראַסן אַנים לאַקירטן טיש. גאָט מיינער, ווען וועכטו שוין שיקן צו אלדי רובעס אָט די פאַרשאַלטענע באלשעוויקעס?

לונדינע. כ'קאָן ניט. זשאַן, דו ביסט דאָך אַ דרייסטער, גיי און טרייב זיי ארויס...

לונדין. גיי פראוואו זיך אליין.

לונדינע. אָבער די דירע איז דאָך אונזערע?

לונדין. אונזערע.

לונדינע. איז גיי און טרייב זיי ארויס.

לונדין. האָסט זיך, אַפּאַנים, פאַרגעסן, מיין טייערע, איצט איז דאָך דער 1918-ער יאָר, אַ סאַציאַלע רעוואָלוציע, דער רוען זאָל זי נעמען! ווי קאָן איך אים אַרויסטרייבן, אז ער האָט זיך אַריינגעצויגן מיט גוואלד.

לונדינע. איז... זאָג אים.

לונדין. וואָס זאָל איך אים זאָגן, אויב ער איז אַ מאַטראָס? לונדינע. דו זאָג אים פאַשעט: מאַסיע זשוראַוו, מאַך ניט באַ מיר אין דירע קיין מיטינגען באַנאכט.

לונדין. טייערע מיינע, וואָס איז ער פאַר אַ מאַסיע צום טייוול, אז ער איז גאָר אַ באַלשעוויק? אַן אויסוואורף, ניט קיין מאַסיע!

לונדינע. מאַן דיע! וואָס זשע טוט מען? איך וועל דאָך ניט קאָנען איינשלאָפן, קאָלומאַן עס וועלן דאָרט מיטינגירן אָט

די שמוציקע מוזשיקעס... זשאן, זיי ארבעטן בא דיר אין זאוואד?
פארטרייב זיי פון זאוואד!

לונדין. טייערע, איך ווארט, אז מיר, דעם באלעבאס, זאל
מען פונדארט אינגיכן ארויסטרייבן:

(הינטער דער סצענע ווערט דער גערויש נאך שטארקער):

לונדינע. זשאן, זיי וועלן באלד ווארפן באמבעס...

לונדין. לייג זיך, מע זאגט, אז דאס איז א סגולע.

לונדינע (קוקט אין לעכל, שמעקט) גאט מיינער, וואס

רויכערן זיי?

לונדין. מאכארקע.

לונדינע. אוי, ס'זאגט שרעקלעכער רויך!.. ער שמעקט דאך

מיט קעץ! קעסקעסע מאכארקע?

לונדין. שטילער... אס דער... ווי הייסט ער... אונזער קוואר-

טיראנט זשוראוו איז נישטא. דאס זיינען פרעמדע.

לונדינע. גאט מיינער, זשאן... זיי וועלן אונז קוילענען.

לונדין. ער איז נאך מיסטאמע נישט געקומען פון ראט:

לונדינע. אבער פארוואס רויכערן זיי, אט די שמוציקע

ארבעטער... ווי רופט מען עס? אט די... מאכארקע? זשאן,

דאס איז דאך א סקאנדאל!

לונדין. אי, שווייג א וויילע... איך וועל זיך דערווארטן, ביז

ער וועט זיך אומקערן, און וועל אים זאגן אלץ. שטילער... לא-

מיר אוועקגיין, קאלומאן מע האט אונז נישט באמערקט.

לונדינע. אי, כ'האב מוירע... זשאן, בא מיר ברעכן זיך

אונטער די פיס.

לונדין. שטילער, נישט סקריפע...

לונדינע. דאס איז נישט איך...

לונדין. שטילער... (אפ)

דער פארהאנג הייבט זיך אפ, אלעקסיי זשוראוו צימער, די אויסשטאטונג א געמישטע,
עטלעכע גוטע פאטעלן, א קאמאד, א לאקירטער טיש, פארבליבן פון דער באלע-
באסטעס בודואר, דערביי א צעבראכן אייזערן בעט און א פאר טאבורעטן. אף איין

טאבורעט שטייט א פרימוס, אפן פרימוס א בלעכערנער טשאניק. אף דער וואנט-
מארקס א פארטרעט, אויסגעשניטן פון א זשורנאל. אף דער סצענע אנדראגאוו,
בעדיע, אגאפאוו, אגאשקע און עטלעכע ארבעטער. א זיצונג פונם
פרעזידיום פון פארקאם. ווען דער פארהאנג הייבט זיך אפ, איז דארט א טומל

אנדראגאוו. (פארזיצער) שטילער, כאוויירים... לאזט פאר-

ענדיקן דעם פארטראג, און זידלען וועלן מיר זיך שפעטער...

אלוז, רייד איך ווייטער. די לאגע איז א קלארע, איצט האבן

מיר אין פעטראגראד א קוילן-רעזערוו נאך אף צוויי טעג, דער

באלטישער פלאט האט שוין אפגעגעבן זיינע גאנצע קוילן-וועט

קלעקן אף א וואך. אויב די גאנצע קוילן, וואס זיינען ארויס פון

דאנבאס, וועלן אנקומען, וועט פעטראגראד זיך קאנען האלטן א

כידעש. און ווייטער? קעלט, הונגער, טויט, כורבן. אונזער זאוואד,

ווי אויך אלע אנדערע פעטראגראדער זאוואדן, מוזן זיך צונויפ-

וויקלען. (א געמורמל) צי וועט מען אונז פארמאכן אינגאנצן,

אדער מע וועט לאזן א צוויי-דריי ווארשטאטן-איז נישט באוואוסט.

פעדיע. און וואס טוען אונזערע באפולמעכטיקטע אין דאן-

באס? זיי דארפן שיקן קוילן; אויב זיי ארבעטן שלעכט, דארף

מען זיי פארבייטן, שיקן אנדערע.

אנדראגאוו. קאך זיך נישט, ס'וועט נישט העלפן.

אגאפאוו. מיר וועלן נישט דערלויבן צו פארמאכן דעם

זאוואד; טויזנט פאמיליעס-אף דער גאס? מיר וועלן נישט דערלויבן...

אנדראגאוו. לאזט פארענדיקן... שטילער!..

פעדיע. וואס איז דא פארען צו ריידן? ס'איז קלאר, דער

זאוואד דארף ארבעטן ווייטער.

שטימען. - אום יעדער פרייז!..

- פארקירצן די ראציאנען, נאך ארבעטן!

- שטערט נישט, כאוויירים!..

- אנדראגאוו, רייד ווייטער!

פעדיע. און אויב עס איז דא א מעניע אין קוילן, וועלן

מיר שיקן נאקא מאכנע. (א מיטפיל-געמורמל)

אנדראָנאָוו. וואוהין?

פעדיע. אין דאָנבאָס.

אנדראָנאָוו. צו שפעט... היינט איז אָנגעקומען אַ טעלע-
גראַמע: די דייטשן און די ווייסע האָבן פארנומען דעם גאַנצן
דאָנבאָס. איידער מיר וועלן זיי אַרויסשלאָגן פונדאָרטן, וועט
פּעטראָגראַד נישט באַקומען קיין איין פּוד קוילן. איצט פאַרשטייט
איר שוין, פארוואָס עס איז נייטיק צונויפּוויקלען די וואַרשטאַטן?
(אַ שווערע פּויזע)

פעדיע. איז פארוואָס-זשע האָסטו פריער נישט געזאָגט?

אנדראָנאָוו. אז איר האָט געפילדערט און נישט געלאָזט
מיך ריידן!... אויסער דעם, ווייס מען נאָך נישט, ווי גרויס די סאַקאַנע
איז! זשוראַוון האָט מען אַרויסגערופן אין סמאָלני אַף אַ זיצונג—
ער וועט באַלד קומען. אין שטאָט ווייסט מען נאָך גאַרנישט. די
צייטונגען וועלן דערשיינען אינדערפרי—ביז אינדערפרי מוז מען
אַלץ באַטראַכטן, באַשליסן, און צו מאַרגנדיקער פארוואַמלונג דאָרף
מען שוין דערלאנגען אַ פאַרטיקן פלאַן. קעדיי נישט צו שאַפן קיין
איבעריקע פאניק, האָט מען איצטיקע פארוואַמלונג צונויפגעקליבן
דאָ באַ זשוראַוון, נישט אין זאָוואָד.

פעדיע. איז וואָס-זשע טוט מען?

אגאפאווע. פייגערן פון הונגער, אָט-וואָס!

פעדיע. ווער וועט אונז העלפן?

זשוראַוו. (גייט אריין אַביסל פריער און הערט דעם סאָף
פונם שמועס) מיר אליין! יא, יא, כאַוויירם, מיר וועלן זיך אליין
העלפן. אין סמאָלני האָט מען באַשלאָסן: דיסקאָנטירן יעדן פּוד
קוילן. די זאָוואָדן צייטווייליק צונויפּוויקלען ביז דער לעצטער
מאָדרייגע. אוועקשיקן זאָוואָדישע מאַכנעס רויטגוואַרדייער
העלפן די אוקראינער אַרבעטער אָפּנעמען דעם קוילן-ראַיאָן באַ
די ווייסע. איך בין באַשטימט פאַר קאַמאַנדיר פון דער מאַכנע,
וואָס אונזער זאָוואָד שיקט. די אַלגעמיינע פאַרוואַמלונג—מאָרגן. מע
דאָרף נישט פאטערן קיין צייט. מיר קלייבן באַלד צונויף דעם

קאַלעקטיוו און דעם זאָוואָס. צו אינדערפרי דאָרף אַלץ זיין קלאָר:
וועלכע וואַרשטאַטן עס שטעלן אָפּ די אַרבעט, ווער קאָן פאַרן
אַפן פּראָנט. קיין שום טומל, מע טאָר נישט פארלירן קיין איין מינוט.
איך לייג פאַר טייקעף גיין אין זאָוואָד און צוטרעטן צו דער
אַרבעט. פלוג-בלעטער, מעלדונגען, פלוג-מיטינגען אין די וואַר-
שטאַטן, און אין דריי טעג אַרום—אַפן פּראָנט.

אנדראָנאָוו. איך שטים. ווער איז קעגן? איינשטימיק. די
זיצונג איז געשלאָסן. נו, זשוראו, איך פאַר מיט דיר אַפן פּראָנט.
פעדיע. איך אויך.

אגאפאווע. און איך אויך.

שטימען. —אַלע אַפן פּראָנט!

— דערלאנג אַ סאָוועטישע אוקראינע!

— קוילן דערלאנג!

זשוראַוו. נו, דאָרטן וועלן מיר שוין זען, ווער עס פאַרט,
ווער עס בלייבט דאָ... האידא, אין זאָוואָד! אין איך וועל צונויפ-
לייגן די זאַכן און וועל אויך קומען! קומט, איך וועל אייך באַ-
גלייטן. דער וועכטער איז באַ אונז אַ ביזער, וועט ער נישט
אַרויסלאָזן. (אַלע גייען אַרויס מיט א טומל, ס'טרעטן אוף
לונדין און לונדינע. לונדין קריכט אונטערן בעט)

לונדינע. זשאָן! נו וואָס, זשאָן?..

לונדין. (אונטערן בעט) גאַרנישט... וואָרט צו אַ וויילע, איך
וועל נאָך אַ קוק טאָן. אַך, צום טייל! פארלאָשן זיך דאָס שוועבעלע.

לונדינע. זשאָן, ער קאָן דאָך יעדע מינוט אָנקומען...

לונדין. באַלד, באַלד...

לונדינע. וואָס? באַמבעס?

לונדין. וואָס פארא באַמבעס? ביכער!

לונדינע. און די באַמבעס? וואו זיינען די באַמבעס?

לונדין. (קריכט אַרויס פון אונטערן בעט). אָט, אַ ווער-

טערבוך פון אויסלענדישע ווערטער.

לונדינע. זשאָן, איך האָב זיך אנטוישט אינם דאָזיקן יונגמאַן.

לונדין. איך האָב מוירע, אַז דו ביסט געווען צופיל באַצוי-
בערט פון אים.

לונדינע. זשאָן, מע דאַרף נישט אייפערן, ס'איז דאָך קאַמיש.
מיר לעבן דאָך איבער אַזעלכע מוירעדיקע טעג.

לונדין. ווער וואָלט דאָס געקאַנט טראַכטן, אַז אַט די דייט-
שישע שפּיאַנען וועלן פאַרקאָכן אַזאַ קאַשע?

לונדינע. אַ קאַשע? וועלכע קאַשע? אַך, אַ קאַשע... זשאָן,
ווי מיינסטו, ער וועט מיך נישט האַרגענען?

לונדין. מע קאָן גאַרנישט וויסן. ער קאן האַרגענען אויך.
זייער פאַשעט. ער קאָן קומען און האַרגענען.

לונדינע. וואָס-זשע קוקט קערענסקי? וואו זיינען די ליכ-
טיקע געבאַטן פון דער רעוואָלוציע?

לונדין. אַי, הער שוין אוף, איך בעט דיך. דאָס זיינען אַלץ
נאַרישע ווערטער, און אַ נאַר האָט זיי אויסגעטראַכט.

לונדינע. וואָס הייסט אַ נאַר? קערענסקי—אַ נאַר? און וואָס
האַסטו פריער געזאָגט?

לונדין. איך האָב זיך אָפגענארט אין דעם מענטשן. ער האָט
נישט געקאַנט אויספילן די אופגאַבע, וואָס ער האָט גענומען אָף

זיך. ער האָט אָנגעפלאַדעט דייטשישע שפּיאַנען...
לונדינע. איז וואָס האָט ער געזאָלט טון?

לונדין. ער האָט זיי געדאַרפט שטיקן.
לונדינע. זשאָן, דו ווערסט בלוטגיריק. דאָס איז שרעק-
לעך.

לונדין. נישט וועלנדיק, קאָן מען ווערן בלוטגיריק. ווי מיינ-
סטו, זיי וועלן באַ מיר מיין זאַוואַד אָפנעמען?

לונדינע. ווער קאָן דאָס אָפנעמען?
לונדין. יעדערער... יעדערער קען קומען און אָפנעמען. זייער

פאַשעט. וואָרט אַ וויילע, איך וועל פארטראַכטן...
לונדינע. זשאָן!

לונדין. נו, וואָס?

לונדינע. דאָ היינגט זיין קאפטע, זשאָן, (ווייזט אָף זשוראַווס
בושלאט)

לונדין. וואָס פאר אַ קאפטע?
לונדינע. נו, אַט דאָס? ווי רופט זיך דאָס? וואטער-פרוף,

צי וואָס?.. שרעקלעכע צייטן... טו אַ קוק אין די קעשענעס—
עפּשער זיינען דאָ באַמבעס אין די קעשענעס?

לונדין. וואָלטן דאָך די קעשענעס אָפּשטיין. אַגעוו, מע
קאָן אַ קוק טון. טרעט אָפּ אביסל ווייטער!

לונדינע. זשאָן, אָבער זע, רייס זיך נישט אוף (לונדין זוכט
פארוויכטיק אין די קעשענעס און נעמט אַרויס אַן עפל).

לונדין. אַן עפל... אַ כידעש!
לונדינע. און וואו זיינען די באַמבעס? ער איז דאָך אַן

אַנאַרכיסט: יעדער אַנאַרכיסט מוז דאָך האָבן באַמבעס. איך גע-
דיינק, כ'האַב ערגעץ געלייענט...

לונדין. ער איז נישט קיין אַנאַרכיסט, ער איז ערגער פון אַן
אַנאַרכיסט.

לונדינע. ערגער?.. איז וואָס-זשע איז ער?
לונדין. ער איז אַ באַלשעוויק!.. (א קלונג) מע קלינגט, דאָס

איז ער!
לונדינע. זשאָן, כ'וועל אים נישט גיין עפענען! ער וועט מיך
האַרגענען.

לונדין. אַלציינס, איין מאָל שטאַרבט מען.
לונדינע. זשאָן, דאָס איז שרעקלעך. (ביידע אָפּ. ס'גייט

אַריין זשוראַוו, קוקט זיך אַרום, זעצט זיך אָפּן בעט, דרייט אַ
פאַפּיראַס, קלייבט צונויף די זאַכן).

לונדין. (קלאַפט)
זשוראַוו. אַריין! וואָס צעדעמאַניעט איר זיך?

לונדין. (הינטערן טיר) כ'קאָן נישט...
לונדינע. (הינטערן טיר) זשאָן, דו ביסט פון זינען אַראָפּ.

ער וועט דיך האַרגענען.

לונדין. (הינטערן טיר) איך קאן נישט. איך מוז אים
זאגן אלץ, דאס איז מיין כוין פאר מיין אומגליקלעכן
פאטערלאנד.

לונדינע. זשאן, איך בעט דיר.
לונדין. לאז אפ! (פליט אריין שנעל אין צימער)
זשוראוו. אט האסטו דיר. וואס איז, בירגער?
לונדין. יונגערמאן, איך האב זיך אין אייך גענארט.
זשוראוו. (גוטמוטיק) וואס, וואס?

לונדין. איך האב געמיינט, אז איר זייט דער זייל פון דער
רעוואלוציע. ווען מע האט אראפגעשליידערט דעם פארהאסטן צארישן
רעזשים, און אז איר האט זיך אריבערגעצויגן צו מיר, האב איך
געזעהן אין אייך דעם רעטער פונם פאטערלאנד, איך האב געמיינט,
אז אייך איז באשערט צו בארואיקן אונזער אומגליקלעך פאטער-
לאנד. און וואס האט זיך אויסגעלאזט?

זשוראוו. מיעס האט זיך אויסגעלאזט!
לונדין. בירגער אלעקסיי זשוראוו, איר האט זיך אויסגעלאכט
פון מיין גוטער באציאונג צו אייך. איר האט פארשוועכט דעם
דאך, וועלכער האט אייך גאסטפריינטלעך אופגענומען. איך האב
געשוויגן, ווייל איך האב געזעהן אין אייך דעם זייל פון דער
רעוואלוציע. און איצט...

זשוראוו. וואס איצט?
לונדין. איר האט פאראטן די רעוואלוציע!
זשוראוו. איך?
לונדין. איר! איר זיינט דאך א באשעוויק!
זשוראוו. אט האסטו דיר! איז וואס-זשע דען האב איך גע-
זאגט זיין?

לונדין. סטייטש!.. און איר שעמט זיך גארניט? איר זייט
זיך קאלטבלוטיק מידע, אז איר געהערט צו אט דער שרעקלעכער
ארגאניזאציע? איך קאן נישט!
זשוראוו. ווארט א וויילע, ווארט א וויילע, בירגער. (גייט צו)

לונדינע. (הינטערן טיר) א, גאט! זשאן! ער וועט דיר האר-
גענען! (לונדין רוקט זיך אפ).

זשוראוו. אנו! טוט אן אטעם...
לונדין. וואס הייסט אן אטעם טון? צו וואס אן אטעם
טון? איך וויל נישט אטעמען!
זשוראוו. ניין, נישקאשע, איך האב געמיינט, אז איר זייט
אביסל... דאסיק... נאר נישקאשע. מער נישט, איר רעדט מאדנע.
לונדין. גענוג! מיין מענטשלעכע ווערדע קאן נישט אריבער-
טראגן מער אזא מין כויעק. יונגערמאן, באפרייט מיך פון זיך.
זשוראוו. וואס?

לונדין. איך לייג אייך פאר טייקעף פארלאזן מיין וואוינונג.
זשוראוו. א?.. וואס איז?..
לונדין. גענוג! צווישן אונז איז פארגעקומען א קאליזיע
פון פרינציפן. פארנעמט זיך מיט אייער באגאזש.
זשוראוו. אזוי... א קאליזיע... זייער א שיין ווארט. נו, איז
וואס? א קאליזיע איז א קאליזיע. מיר וועלן זיך פארנעמען
מיט אונזער באגאזש.

לונדין. (צום ווייב, הינטערן טיר) ער גייט אועק!..
לונדינע. (אין טיר) זשאן, דו ביסט א העלד.
זשוראוו. (טוט אן דאס היטל און דעם בושלאט) נו, זייט
מיר מויכל. דעם עמעס זאגנדיק, האב איך פון אייך געוואלט
לאנג אוועקפארן, נאר אלץ קיין צייט נישט געווען. און איצט איז
געקומען די צייט... מאזיקן די בורזשוען אפן פראנט. נו, צום ווי-
דערזען (שטרעקט אויס די האנט).

לונדין. (די הענט אף הינטן) מיט אזעלכע סוביעקטן, ווי
איר, וויל איך קיין מאגע-מאסע נישט האבן.
זשוראוו. מיט וואסערע סוביעקטן?
לונדין. מיט דייטשישע שפיאנען.
זשוראוו. וואס?
לונדין. (רעטירט זיך) כ'האב געזאגט.

זשוראוו. וואס האט איר געזאגט? (שטעלט די זאכן אף דר'ערד) איך בין א שפיאן? און דו, טרייפענע בורזשויסקע פאר-צע? (טרייסלט אים פארן קאלנער).

לונדינע. (לויפט אריין) כאווער! לאזט אים! הארגעט אים נישט! דאס איז מין מאן! איך האב קיין אנדער מאן נישט! האט ראכמאנעס אף אים!

לונדין. איך בין גרייט צו שטארבן!
זשוראוו. איך וועל דיר באווייזן א שפיאן! (ווארפט אים אפן בעט).

לונדינע. (אף די קני) ראכמאנעס! א, מין גאט! איך בעט אייך, אף די קני בעט איך אייך—ראכמאנעס!
זשוראוו. (באהערשט זיך) וואס זייט איר דא מעשונגע גע-ווארן, צי וואס? גייט צו אלדי שווארצע רוכעס! (אפ)
לונדינע. ס'ארא קאשמאר! זשאן, דו לעבסט? זשאן... עפן די אויגן, דו שרעקסט מיר!

לונדין. (ליגט אפן בעט) לאז מיר! איך האב פארטראכט. לונדינע. גאט מיינער—ער איז פון זינען אראפ!
לונדין. איך האב פארטראכט. אויב איצט איז מער פון 2 אזויגער, הייסט עס, אז די באלשעוויקעס וועלן בייקומען. (קוקט אפן האנט-זייגער און שרייט אויס אין איינע שרעקן) פינף מינוט אף דריי! אלץ פארפאלן! פארפאלן רוסלאנד! מע דארף צו-נויפלייגן די זאכן און אנטלויפן!

לונדינע. אנטלויפן? זשאן, וואוהין?
לונדין. אף דארעם, אף צאפן, צום שעד, צום טייוול, אלץ איינס! אבי ווייטער פון אט דער שטאט. דאס איז א שרעקלעכע שטאט. דאס איז א סקאנדאליעזע שטאט! לויפן, לויפן...!
לונדינע. זשאן, וואס טוט זיך עס דא?
לונדין. א קאליזיע פון פרינציפן. יא...

פארהאנג

2-טער אקט.

אין צוויי כאראקטערן ארום. דער שטאב פון די רויטע אין אוקראינע. א גרוי-סער צימער אין א פריזישן הויז. טירן—גלייך אינמיטן, און אף רעכטס. אפן פא-דערשטן פלאן, פון רעכטס אין דער טיף—א פענצטער. לעבן דעם פענצטער—ליינג אויס דער הינטערשטער וואנט—זשוראוו בעט. איבער דער בעט—א שווערד, א ביקס א שינעל. באם בעט א—טיש. לינקס—צוויי פענצטער. צווישן די פענצטער—א מאפע. דערביי—א גרויסער טיש, אפן פארערשטן פלאן, בא דער וואנט—א פייער-קאסט, רויטע פאנען, פלאקאטן, פארטרעטן, טעלעפאן-אפאראטן, געווער. א זומערדיקער פרימארגן, די ארבעט אין שטאב קאכט. אוילעס, א גערויש, א באלאליקע; רעכטס באם טיש—אנדראנאוו. צעלייגט פאפירן. לינקס—א טעלע-פאניסט, נעמט איבער א טעלעפאן-אגראם.

טעלעפאניסט. (פרוואוט זיך איבערשרייען דעם גערויש. אין רערל) טעלעפאן-אגראם נומער 325... וואס?... 329... (שרייט אף די, וואס שטערן אים ארבעטן) שטילער איר, שיידיס... איך הער גארנישט... (אין רערל) 329... ווייטער... די קאוואלערישע אטאקע פון די ווייסע איז געווען—אפגעשלאגן... ווייטער... פונקט... באם פארנעמען די סטאנציע גארדעיעווסקאז האט מען געפאנגען דריי ווייסע אפיצערן... די געפאנגענע האט מען אוועק-געשיקט אין שטאב... אפגענומען געהיימע דאקומענטן... אונזערע פארלוסטן... זעקס דערהארגעטע, אכט פארוואונדעטע... דער וועג איז לויטער, דער וועטער א גוטער... וואס?... פארקערט?... דער וועג איז א גוטער, דער וועטער איז לויטער... אונטערשריפט: קאמראט צוויי... זאכארטשוק... איבערגעגעבן סמירנאוו. איבער-גענומען קאשין.

פעדיע. (אריין) וואו איז זשוראוו?
אנדראנאוו. פלוידערט דארטן מיט די סטאניטשניקעס א גאנצן פרימארגן. אגיטירט, זיי גיבן נישט קיין ברויט. ער וויל נישט מיט גוואלד, ער וויל מיט גוט.
פעדיע. אט טייוולאנים, אט די סטאניטשניקעס! יעדערער פון זיי האט פערציק דעסיאטין, און שרייען שרייען זיי „מיר זיי-“

נען פראלעטאריאט... מע האט זיי געדארפט גוט אריינציילן, וואלטן זיי שוין געפונען ברויט.... וואס צערעמאניעס ער זיך מיט זיי, פארשטיי איך ניט.

אנדראָנאָוו. ביסט נאך יונג, פארשטייסטו ניט... זשוראָוו איז באַ אונז אַ גוטער כעוורעמאן, אן אייגענער, פון זאָוואַד. מע האט שוין געוואוסט, וועמען צו שיקן. האָב נאָר געדולד, זיי וועלן אי ברויט געבן, אי פערד געפינען.

פעדיע. מיר געפעלט דאָס ניט, מע פאַטערט נאָר אומזיסט צייט.

אַגאַפּאָווע. (אַ לעדערנע קורטקע, אַ קאַסינקע פון אַ בא-רעמהאַרציקע שוועסטער. ווענדעט זיך צו פעדיען) כאַווער פּאָליט-רוק, מע דאַרף האָבן טראַנספּאָרט צו עוואַקואירן די פאַרוואַנדעטע, גיט אַ צעטל אָף פורן.

פעדיע. ניטאָ קיין פורן. אנדראָנאָוו. אָט וועט זשוראָוו ארויסגיין, וועט איר באַ אים אַ פרעג טון. וואָרט אַ וויילע. (צו פעדיען) דער באַפעל איז פאַרטיק?

פעדיע. פאַרטיק. (לייענט) „אַ באַפעל צו דער צונויפגע-שטעלטער פעטראַגראַדער טייל. קעדיי צו אויספילן די פאַר-אַרדענונג פון נאַטשדיוו 14, דאַרף די טייל ווייטער פאַרנעמען דעם שלאַכט-סעקטאָר אָפן פראָנט דובאַווקאַ-שאַניעץ, די וואַך אָפן 28-טן יולי אַרויסשטעלן פון דער 3-ער ראַטע, האַלטן אַ פאַרבינדונג מיטן שכינישן סעקטאָר פונם 26-טן שיסער-פּאַלק“.

ארויט גוואַרדייער. (א יונגער באַכער) ברודערל, מע קאָן איבערגעבן אַהיים אַ בריוול? פעדיע. דערלאנג.

רויט גוואַרדייער. (לייגט ארויס דעם בריוו) און פון דער-היים וועט גיך זיין אַ פּאַסט?

פעדיע. מע האט געקלונגען פון סטאנציע: היינט וועט זיין. רויט גוואַרדייער. און צייטונגען וועלן זיין?

פעדיע. אַלץ וועט זיין.

רויט גוואַרדייער. יענץ מאָל האָט מען אָף אונזער ראַטע געגעבן אינגאנצן אנדערהאלבן צייטונגען. מע האָט מיך שיר ניט צעריסן: האָסט צערויכערט, זאָגן זיי, אָפן וועג. נו, קען איך דען צערויכערן אונזערע אַ צייטונג? מיר האָבן אלעמאָל די ווייסע צייטונגען גערויכערט. אַז דאָרטן זיינען פוסטע ווערטער און דאָס פאפיר איז בעסער פון אונזערן... איז אָט וואָס, ברודערל, דו גיב מיר מיט אַ כעשבן און פארשרייב, ווייל מע וועט אַלציינס ניט גלויבן. פאפיראַס-פאפיר גיב אויך, און פאַסט-פאפיר אויך...

פעדיע. ניטאָ קיין פאפיר באַ אונז, דער גאַנצער שטאב שרייבט באַ אונז אָף שפאלירן.

רויט גוואַרדייער. איז וואָס-זשע טוט מען? מיר זיינען צו די קאדעטן אַלץ געגאנגען נאָך פאפיר—מיר דארפן קלוימערשט זייערע צייטונגען האָבן—און זיי האבן געגעבן מיטן גרעסטן קאָוועד. און דאָ האָבן מיר געשיקט איינעם א טיפּעש, רעדט ער זיך דיר ניט אויס, אז מיר נעמען זייערע צייטונגען אָף פאַפיראַסן? ער איז קאם מיטן לעבן ארויס. מע האָט אים אריינגעהאקט צוויי קוילן אין הינטן אריין.

אנדראָנאָוו. אליין זיינען זיי שולדיק, און מיר דארפן פאר אַלץ ענטפערן. ניטאָ קיין פאפיר!

אַ שטימ. — כעוורע, די פאַטשט גייט פון סטאנציע.

— אהא, גוט, וועלן מיר רויכערן.

— דערלאנג!

— מע פירט פעקלעך פון דער היים?

(מע טראָגט אַריין די פאַסט: פעקלעך, צייטונגען, בריוו; אַן אלגעמיינע באוועגונג; מע צעגייט די בריוו, עמעץ זינגט. אַ באַלאַלאַיקע שפילט).

פעדיע. כעוורע! רייסט זיך ניט. זשוראָוו אייצעט זיך דאָרטן מיט די סטאניטשניקעס, אַגאַשקע, פאר דיר אַ פעקל. נעם.

אַגאַשקע. (א יונגער יאטל) אַהא... פון דאָרף. דערלאנג.

אנדראָנאָוו. כעוורע. פון זאוואָד, פון אונזערע א בריוו.
שטימען. — וואו? פון וועמען? פון זאוואָד?
אנדראָנאָוו. יעגארקע דער פלעמעניק שרייבט.
שטימען. — לייען, לייען!

רויטגווארדייער. (לייענט) „צו מיין טייערן פעטער
סעמיאָן אנדרייעוויטש. אייער בריוו האָבן מיר דערהאלטן און די
מומע מאריע האָט געוויינט, ווי איר שלאָגט די ווייסע און ווי
איין איז נישט גוט. און וועגן אייער וואונד האָט זיך די מומע מאריע
זייער צום הארצן גענומען. א ראכמאַנעס אף איין. ווייטער איז
מאנקע אָנגעקומען אין שול—באם זאוואָד געעפנט—און די לערער
זיינען אלע גוטע, און אין זאוואָד בא אונז איז אלק, ווי געווען—
פארמאכט נאָך א ווארשטאט, נישטאָ מיט וואָס צו הייצן. (אלגע-
מיינער געמורמל) און אויב עס וועט ווייטער אוי זיין, וועט צו
פריילינג דער זאוואָד זיך אינגאנצן אָפּשטעלן.“
פערדיע. איז וואָס-זשע, כעוורע? וועט זיך אונזער זאוואָד
שטעלן?

אלע. ביטער, ביטער...

רויטגווארדייער. (לייענט ווייטער) „איז וואָס-זשע, פע-
טער? איר האָט דאָך געזאָגט, אז איר וועט צעשלאַגן די ווייסע
און וועט אונז בריינגען קוילן. און ביז איצט האָבן מיר נאָך
גאַרניט. און די ראציאָנען האָט מען בא אונז אויך קלענער
געמאכט, מע גיט צו א האלב פונט. (געמורמל) און אונזערע פאָרן
אין דאָרף בייטן די שמאטעס, און די ווייסע זיצן, זאָגט מען,
שטארק און די אנטאנטע העלפט זיי...“

1-ער. וואָס איז דאָס פאר א טאנטע?

2-ער. פאראן, ווייזט אויס, א שלאק אזא... לייען ווייטער.
רויטגווארדייער. (לייענט) „פעטער, מיר בעטן איין
אלעמען זייער—נעמט איין די קאַנטר-רעוואָלוציע, ווייל עס איז
זייער שווער צו לעבן, ווייטער זיינען אונזערע יאטן א מאן
צוואנציק פונם פארמאכטן ווארשטאט אוועקגעפאָרן איין צו הילף.

צונויפגעקליבן איין מאטאָנעס, וואָס נאָר מע האָט געקאנט, און
אונזעריקע בעטן איין איבערגעבן גרוסן פאַר אלע אונזעריקע;
פערדיען. אגאשקען און זשוראָוון אלעקסייען און דערווייל זייט
געזונט, איך בלייב געזונט און שטארק אייער פלימעניק געאָרגי
מאלצעוו.“

אנדראָנאָוו. מע קומט צו הילף און מע פירט נאָך מאטאָ-
נעס. די קאדעטן וועלן מיר צעשלאַגן, ווייל דער זאוואָד דארף
האָבן קוילן, ביז די שאכטעס איז געבליבן אינגאנצן 30 ווערסט.
מיר צעשלאַגן, כעוורע?

שטימען. מירן צעשלאַגן!

אגאשקע. (בעשאסן לייענען דעם בריוו, עפנט ער דאָס
פעקל). ברידערלעך, וואָס איז דאָס? די מומע פון דאָרף שרייבט:
„איך שיק מיט ליבשאפט מיין טיפן גרוס און 5 פונט שמאלץ“,
און אין פעקל ליגט א ציגל פון 10 פונט (אלע לאכן). וואָס-זשע
איז דאָס, ברידערלעך? און וואו איז די שמאלץ? (אלע בא-
טראכטן דעם ציגל, מע וויצלט זיך, א געלעכטער).

אנדראָנאָוו. די שמאלץ האָט זיך אפן וועג צוגעקלעפט צו
די בורזשויסקע הענט... מע רייניקט די בורזשויסקע אין טיל;
ווארט נאָר צו אביסל, מע וועט זיך דערקלייבן צו די, וואָס
האָבן דיין שמאלץ געגאנוועט אויך...

אַגאַשקע. איז וואָס-זשע איז דאָס, ברידערלעך? (סיגייט
אריין כאַמאַ, דער קאָכער פון דער ראָטע, א יונגער, גוטמוטיקער
אוקראינער, זייער א הויכער. אַ גריווע צעשויבערטע האָר. אַ
פאַרטעך פון א זאַק, א קאכער-היטל. אין די הענט—א ליימענע
ריינדל, א גרויסער הילצערנער לעפל—מע פאַרוזוכט דעם ווארמעס)
כאַמאַ (צו פערדיען). כאווער פאליטרוק, פאַרוזוכט דעם קעסל...
פערדיע. (פארוזוכט). צו פיל זאלץ, נאָר קיין פעטקייט פילט
מען נישט...

כאַמאַ. פון וואָס זאָל דאָ זיין פעטקייט: דעם דריטן טאָג,
אז מיר לייגן אהער אריין נאָר איין שטיקל פערדיש פלייש.

אגאשקע. (גיט דעם ציגל). נא, כאמא, די מומע האט גע-
שיקט צוליב פעטקייט וועגן; די פויערים קאנען דאך קאכן בארשטש
פון א האק, פרואו זיך, עפשער וועסטו פון א ציגל אויך קאנען
קאכן.

כאמא (פארוקט דעם ציגל אונטערן גארטל). א, דאס איז
גאנץ גוט, א רועך דיר אין דיין מאמען... דער ציגל וועט אויך
צונאך קומען; כ'וועל פארמויערן דעם אויוון, ווייל דא קאן מען
אפילע קיין ציגל ניט געפינען.

(ס'גייט אריין זשוראוויט מיט דריי סטאניטשניקעס)

זשוראוויט. וואס טוט איר דא? איר פארזוכט?

כאמא. יא, כאווער קאמאנדיר!

זשוראוויט. דערלאנג (פארזוכט). גוטע פאסקודסטווע.

כאמא. בא אונז אין ראטע איז נאך גאלד... אין דער

3-טער איז נאך ערגער: הוילע וואסער און די וואסער איז אויך
פארזשאווערט.

זשוראוויט (צו די סטאניטשניקעס). און איר ווילט ניט געבן
קיין ברויט, קיין פלייש... נישקאשע, די קאדעטן האבן בא אייך
ניט געבעטן, זיי האבן גלייך געטריבן די בעהיימעס פון הויף...

1-טער סטאניטשניק. געטריבן, כאווער קאמיסאר, אלץ
ארויסגעטריבן, גארניט ניט פארבליבן... מיר זיצן אליין אן
ברויט.

2-טער סטאניטשניק. אפגערייניקט ביז א ברעקל.

3-טער סטאניטשניק. שלעכטע צייטן געקומען, אזוי שלעכט, אז
ס'איז א ביזאנצער צו דערציילן.

זשוראוויט. עפשער, וועט איר פארזוכן... כאמא, זיי זיי
מעכאבעד...

כאמא. עסט, עסט: עפשער וועט דער בויך לאפנען...

1-טער סטאניטשניק. (פארזוכט) ניט זייער געשמאק.

כאמא. מיר עסן. דער בויך ווערט געדראגן, און מיר עסן
(גיט דעם צווייטן א לעפל). עסט, פאפראוועט זיך...

2-טער. (שפייט). ס'א פאסקודסטווע. בא אונז עסן אפילע

די כאזיירים ניט אזעלכע פאמיעס.

כאמא. און איר ווילט אונז ניט העלפן...

דריטער. (פארזוכט) א טאם פון מיסע מעשווע.

ערשטער. גאט זאל אפהיטן.

צווייטער. אין א וואך ארום וועט אפילע די ווייב ניט

דערקענען און וועט מיט א שטעקן פון שטוב ארויסטרייבן.

זשוראוויט. מיר גייען פאר דער פאלקס-מאכט און, איר זעט,

וואס מיר עסן? איז דאס ניט קיין ביזאנצער פאר אייך, וואס איר

ווילט אונז ניט העלפן מיט ברויט, מיט פראוויאנט?

ערשטער. וואס זיינען מיר שולדיק? מיר קאנען צונויפקלייבן

א סכאד, און וואס דער אוילעם וועט זאגן, וועט אזוי זיין...

צווייטער. מירן, עפשער, העלפן. וואס זיינען מיר? מיר

זיינען מיט אייך. ווי דער אוילעם וועט זאגן. אן אוילעם איז

ניט קיין גוילעם.

כאמא. די וועלט זאגט אבער א גלייכווערטל: ביז וואנען

ס'וועט קומען די נעכאמע, וועט ארויס די נעשאמע. גיט, וואס

איר האט, און אוילעם וועט אליין געבן באזונדער...

ערשטער. וואס זיינען מיר? מיר זיינען מיט אייך. מיטן

גרעסטן קאווער, אבער ניטא וואס צו געבן...

(אף דער גאס א שיסעריי. אלע לויפן אין דרויסן)

זשוראוויט. וואס איז דארטן?

אגאשקע. אערפלאנען פון די ווייסע, זיי ווארפן באמבעס.

(אן אומרו-קלונג אין דער סטאניצע. די סטאניטשניקעס קריכן

אין הוילע שרעקן אונטערן טיש).

זשוראוויט. שיידים. טרייפענע ראצנים. (אין טעלעפאן) גיט

די באטארייע... באטארייע? עס רעדט זשוראוויט. זאגט דעם קא-

מאנדיר, מע זאל שלאגן איבער די אעראפלאנען... גוט...

אגאשקע. (לויפט אריין). כאווער זשוראוויט, א סרייפע אין

דער סטאניצע; איין באמבע האט אין קלויסטער געטראפן.

זשוראָוו. זאָג דעם קאָמאָנדר פון דער דריטער ראַטע, זיי זאָלן העלפן לעשן. (זוכט די סטאניטשניקעס) העי, וואו זיינט איר? (שטויסט זיך אָן אף איינעם, וואָס האָט זיך באהאלטן אפן דיל אונטערן טולופ): קריך ארויס, וועסט זיך נישט אויסבאהאלטן. דריטער. (פון טולופ) כוועל נישט ארויסקריכן, ער סארפעט דאָך מיט פייער און וואַרפט מיט אייזן. (ווידער אָן אופרייס. די סטאניטשניקעס באהאלטן זיך ווייטער)

צווייטער. (אונטערן טיש). נו, קום, מיר וועלן ארויסקריכן, צי נישט?

ערשטער. (אונטערן בעט) וואָס קען מען העלפן, אז מע הייסט, דארף מען ארויסקריכן. יענער פון הימל, צי וועט ער נאָך טרעפן, צי נישט, דער אָבער, אז ער וועט דערלאנגען מיט א נא-גאיקע, וועסטו טייקעף ארויסקריכן. לאַמיר ארויסקריכן. (קריכן ארויס).

זשוראָוו. אין קלויסטער געטראָפן, אין סאַמע קופל. איר זעט כאַטש, וואָס דאָס זיינען פאר טייוולשע קאדעטן... מע דארף זיי אַלעמען צעברענגען און איינשטעלן אַ מאכט פון אַרבעטער און פויערים. דאָן וועט נישט זיין אַזוי... און איר ווילט נאָך נישט העלפן. זע נאָר.

ערשטער. (קוקט אין פענצטער) גאַזלאַנים, אַנטיקריסטן... געזאגט: פארן גלויבן, פארן קייסער, און אליין שמייסן זיי מיט באַמבעס אין קלויסטער.

צווייטער. וואָס, אין קלויסטער געטראָפן? ברענט? און דעם גאַלעכס שטוב איז גאַנץ? כאַלילע, אויב זי כאַפט זיך נאָר אן, איז מיינ שטוב אַ פאַרפאַלענע.

זשוראָוו. איר זעט, וואָס די קאדעטן טוען?

ערשטער. וואָס זיינען מיר? מיר זיינען מיט אייך.

צווייטער. מיר וואָלטן געהאַלפן—נאר מיר האבן מוירע.

דריטער. די ווייסע וועלן קומען און פרעגן: צי האָט איר געהאלפן די רויטע? און מיט די נאגאיקעס, מיט שאמפאָלן וועלן זיי אַריינצימבלען.

זשוראָוו. און איצט וועלן זיי דעם קלויסטער פארברענען, די הייזער אונטערצינדן—איז דאָס בעסער? עך, לאַמיר אקארשט צו-זאַמען נעמען שלאָגן די קאדעטן, העלפט אונז: מיר דאַרפן האַבן פערד, פראַוויאַנט...

פערדיע. (גייט אַריין). פארטריבן, די סרייפּע איינגעלאָשן.

זשוראָוו. נו, גייט עס, הא?

כאַמאַ. (לויפט אַריין). אַי, מאַמע מיינע! וואָס וועלן מיר עסן? די יאַטן זיינען הונגעריק, וועלן זיי נישט שלאָגן.

זשוראָוו. וואָס איז?

כאַמאַ. אַי, צאָרעס מיינע, אַי, מאמעלע!.. (וואַיעט)

זשוראָוו. (טרייסלט אים פאַרן קאלנער). סמירנאַ! גיב לאָשן, און וואַיע נישט!.. נו, וואָס איז די מאיסע?

כאַמאַ. אַי, צאָרעס מיינע גרויסע... איך קאָך וואַרמעס... איך גיי נאָך האַלץ... און ער, דער מאַמוער, אַז ער טוט דאָס נישט א סאַרפע פון אַעראַפלאַנט, אַז עס גייט אַזש א רויך, און פון דער קיך איז געבליבן נאָר א האלעוועשקע.

זשוראָוו. און וואו זיינען דייע אריגן געווען?

כאַמאַ. איך האָב געקוקט. אָבער וואָס האָב איך געקאָנט טון? איך האָב געקוקט... אָבער אַ באַמבע קאָן מען דאָך אין היטל נישט כאַפן...

זשוראָוו. אט האסטו דיר, צוויי ראַטעס אָן וואַרמעס...

(די סטאניטשניקעס שושקען זיך אַביסל און מישן זיך אַריין אינעם שמועס).

ערשטער. כאַווער קאַמיסאַר, האָט קיין יעסורים נישט. מיר העלפן, מיר זיינען אַזעלכע... נישטאָ קיין קיך, זאָלן די כעוורע גיין איבער די הייזער—מירן אָנהאדעווען... און וועגן פערד—איז נעמט צו אַביסל. זיי זיינען אין סטעפּ. מאַרגן וועלן מיר בריינגען פערד...

צווייטער. ווי איר צו אונז, אַזוי מיר צו אייך.

כאַמאַ. אַט אַזוי איז וואויל! אַ דאנק אייך פאַר אייער גוט האַרץ. געדאַרפט באלד אַזוי, מיט גוטן. הייבן אים, דעם יאַט...

זשוראָוו. אַ דאנק אייך, כאַוויירם (די סטאַניטשניקעס אָפּ).
פּו, צום טייל, כ'האַב זיך פאַרמאַטערט מיט זיי... ניט געקאַנט
זיי איינברעכן. — גוט נאָך, וואָס די אַעראָפּלאַנען זיינען צו דער
צייט געקומען צו פליען, אַניט וואָלטן מיר געזעסן אַ וואָך ניט
געגעסענערהייט.

פּעדיע. דו צערעמאַניעסט זיך מיט זיי...

זשוראָוו. מע קאָן אַנדערש ניט, מיין פריינט... מיט גוואָלד
וועסטו דאָ גאַרניט מאַכן. נו, וואָס איז דאָרטן?

אַגאַשקע (אריין) די סרייפּע האָט מען פאַרלאָשן, קיין דער-
האַרגעטע ניטאָ, פאַרוואַנדערטע—2.

זשוראָוו. נו, דערצייל, וואָס ס'האַט זיך פאַרן טאָג אנגעק-
קליבן.

פּעדיע. דער מאַרגנדיקער באַפעל. אין שטאָב איז דער דע-
זשורנער אַנדראָנאָוו. א טעלעפאָנגראַמע: צו דער נאַכט וועט
קומען די אטאמאנשע ליאַלקע. מיט איר 200 שווערדן.

זשוראָוו. וואָס איז דאָס פאַר אַ מין כאיע, אָט די אַטא-
מאַנשע ליאַלקע?

פּעדיע. מע גיט איבער: אַ מויד — אַ ברען. איר טייל
האַט געהאַלפּן דער 5-טער ראַטע פאַרכאַפּן די סטאַנציע. זיי ווילן
מיט אונז צוזאַמען גיין קעגן דער קאָדעטישער כאַליאַסטער. דער
באַזונדער-אַפּטייל שיקט זי אַהער אין שטאָב. זיי וועלן באַלד
אנקומען.

זשוראָוו. ווייטער.

פּעדיע. דריי געפאַנגענע צום פארהער. מיט געהיימע פא-
פירן האָבן זיי זיך געקליבן צום גענעראַל אַלעקסייעוו פונם קא-
מאַנדיר פון דער מיזרעך-גרופּע.

זשוראָוו. די פאַפירן?

פּעדיע. אָט זיינען זיי... און נאָך — אַ בריוו צו דיר פון זאַוואַד.
זשוראָוו. וואו איז ער? קוק דורך די פאַפירן (לייענט דעם
בריוו) אַ, טייל! פאַרמאַכט נאָך איין וואַרשטאַט! כעוורע פאַרן

צו אונז, צו הילף. דאָס איז גוט, וואָס אייגענע כעוורע קומט
אונז צו הילף, אָבער וואָס וועט דאָס זיין? אויב מיר וועלן ניט
אַפּנעמען די שאַכטעס און מיר וועלן ניט קענען ביז פּרילינג
בריינגען די ערשטע מאַרשרוטן קוילן קיין פעטראָגראַד — דאָן איז
אַ סאָף צו אונזערע יאָרן! קוילן, קוילן און קוילן — דאָס דאַרפן
האַבן די הונגעריקע אויוונס פון פעטראָגראַדער פאַבריקן. און
מיר זיצן דאָ דרייסיק וויאַרסט פונם קוילן-ראַיאָן און קאָנען גאָר-
ניט ניט מאַכן.

פּעדיע. מאַרגן וועלן דאָך אַנקומען פרישע קויכעס.

זשוראָוו. מע דארף נעמען צו הילף דעם שער, דעם טייל,
די אטאמאנשע ליאַלקע, אָבער די שאַכטעס מוזן מיר היינטיקע
וואָך נעמען.

פּעדיע. זשוראָוו!

זשוראָוו. וואָס איז?

פּעדיע. אין דריי טעג ארום וועלן די שאַכטעס פארטרונקען
ווערן...

זשוראָוו. פונוואָנען ווייסטו עס?

פּעדיע. טו אַ קוק די פאַפירן, וואָס מיר האָבן אַפּגענומען.
באַ די ווייסע... (לייענט) „דער פאַרוטשיק לואוואַ וועט פערזענ-
לעך דערציילן אייער הויכגעבוירנקייט די סיבעס, וואָס האָבן גע-
צוואונגען דעם שטאָב אנצונעמען אַ באשלוס צו פארטרינקען די
שאַכטעס. נאָכן פאַרטרינקען די שאַכטעס וועט איר אַפּטרעטן אַף
30 ווערסט אַף דער ליניע פון דעם אייזנבאַן...“

זשוראָוו. סטאָפּ! מע דארף מער ניט. וואו איז דער פאַרן-
טשיק און די איבעריקע מענואוואָלים?

פּעדיע. דאָ.

זשוראָוו. דערלאנג. (פּעדיע אָפּ) א, איר אויסווארפן, איר
האַט דערפילט, אז ס'קומט אייער סאָף, ווילט איר, אז די שאַכ-
טעס זאָלן אונז ניט אנקומען. זאָלט איר וויסן זיין, אז דאָס וועט
ניט זיין.

(מע פירט אריין געפאנגענע אפיצערן. צוויי גאר יונגע, דער דריטער, א ראטמיסטר—א באיארנטער).

ושוואַן וו. זדראווייזע זשעלאיעם, וואשע בלאגאראדיע... וואָס מאַכט איר עפעס אין געזונט? (ענדערט דעם טאָן) פון וועלכער טייל?

ראטמיסטר. (רואיק) פון גענעראל גארקאווס קאוואלערישן דייוויזאָן.

ושוואַן וו. וויפל האָט איר אייערע אין דער סטאַניצע? אָבער ניט לייגט, אניט (באווייזט דעם רעוואָלווער).

ראטמיסטר. (גלייכגילטיק). איך שפיי אָף דעם. און לייגן וועל איך ניט. מיר האָבן מער, איידער איר. באַ אנדערהאַלבן טויזנט.

ושוואַן וו. וויפל אַרטילעריע?

ראטמיסטר. איין קאוואלערישע באַטאַרייע.

ושוואַן וו. ווער איז דאָ דער פאַרוטשיק לואוואו, וועלכער האָט זיך געקליבן מיט די פאַפירן אין שטאַט אַריין? נו. ווער? אהא, דערשראָקן זיך... נו, ווער?

ערשטער. (אומאנטשלאָסן) איך...

ושוואַן וו. איז וואָס-זשע טוט איר דאָס, אַ כאלעריע איין אין די ביינער: איר ווילט די שאַכטעס פאַרטרינקען, שלאַנגען? די זאָוואַדן וועלן זיך אָפּשטעלן, און איר ווילט פאַרטרינקען? ערשטער. אונזערע זאָוואַדן וועלן זיך ניט אָפּשטעלן, און אָף אייערע—שפייען מיר.

ושוואַן וו. וואָס? אזוי גאָר? (אנטשלאָסן). צעשיסן!

2-טער אָפיצער. (פאלט אָף די קני פאַר ושוואַן). טייע-רער כאווער, האָט ראַכמאַנעס... איך בין ניט שולדיק... איך וויל ניט פאַרטרינקען די שאַכטעס... איך וויל גאַרנישט... איך וויל אַהיים, צו דער מאַמען...

ושוואַן וו. און ווען דו ביסט געקראַכן שלאָגן זיך, האָסטו וועגן דער מאַמען געטראַכט? ניטאָ וואָס צו פלאַנכענען, לויז!

ראטמיסטר. (שרייט אָפּן וויינענדיקן אָפיצער) שווייג! שעמט זיך. איר זייט ניט ווערט צו טראָגן דעם נאָמען אָפיצער... סמאָרק!

ושוואַן וו. נעמט זיי צו!

(מע פירט אוועק די געפאָנגענע. באַ דער טיר שטעלט זיך אָפּ דער ראַטמיסטר)

ראטמיסטר. (צו ושוואַן) עי, דו, באַלשעוויסטישער טאָש. פייגערן מיט אַ טרוקענעם מאָגן איז אומעגלעך. גיב כאַטש אַביסל סאַמאַהאַן דורכשווינקען דעם גאַרגל.

ושוואַן וו. (פריער פאַרכידעשט. נאָכדעם באַשליסט ער נאָך-געבן). ווער, באַוויירט, ווער האָט סאַמאַהאַן? אַגאַשקע. (גיסט אָן פון אַ גרויסן פלאַש אין אַ קוואַרט). טרינק, קאָדעט, און פאַר אָף יענער וועלט.

ראטמיסטר. (טוט אַ קוק מיט פאַראכטונג אָף דער קוואַרט) אַ, אין אייער מאַמען... כאַזיירט... אַן אַלטן סאַלדאַט גיבן זיי פאַרן טויט אַ פינגערהוט. דערוואַרגן זאָלט איר ווערן (שטעלט אוועק די קוואַרט אָפּן טיש).

ושוואַן וו. נו, כעוורע, דערלאַנג די גאַנצע פלאַש! (נעמט) זשליאקע, אין דיין נעשאַמע אַריין. גאָט זאָל אָף יענער וועלט אָף מיר ניט בורטשען. איך בין אַ מענטש אַ גוטער (גיסט אָפּ די פלאַש דעם אָפיצער).

ראטמיסטר. א דאנק. (טרינקט גלייך פון פלאַש) עפשער האָט עמעצער אַ שטיקעלע ברויט? (טוט אַ שמעק דאָס ברויט, טרינקט ווייטער) פאר אייער געזונט, ברידערלעך! איר זאָלט אונז שלאָגן און ניט איבערהאַרגענען. זאָלן די שיידים אָף יענער וועלט מאַכן פון אייערע קישקעס טערקישע באַראַבאַנעס! (טרינקט אויס דעם סאַמאַהאַן).

שטימען. — אָט דאָס האָסטו דיר דיבורים.

— אַך, דו שלאַנג פארפלוכטער.

— דאָס איז אַ יאָט!

כאַמאַ. בראַנפן, ווי וואַסער.

ראַטמיסטר. (שטעלט אוועק די פלאַש אפן טיש) אדאנק
פאַר קיבעד... (שטייט אוף) סמירנאַ... גענעראַל—מאַרש אין גא-
ניידן אָן אַן אַפּשטעל! אין אייער מאַמען... א דאַנק, כעוורע...
(די רויטגוואַרדייער לאַכן). לינקן אַקסל פאַרויס, טריטווייס מאַרש!
(שאַקלט זיך, גייט צום אַרויסגאַנג, שפילט מיט די ליפן א מילי-
טערישן מאַרש).

זשוראַוו. (שמייכלט. קוקט נאָכן ראַטמיסטער). נו, פירט אַפּ
דעם כעוורעמאַן אין אַבאַז, זיך אַל ער זיך אויסשלאַפן, איך וועל
זיך מיט אים נאָך א ביסל דורכשמועסן.

אַגאַשקע. וואָס וועט זיין מיט די איבעריקע?

זשוראַוו. די סמאַרקן, די שליינג... אַ כיק... אַמבאַ!

אַנדראַנאַוו. וואָס וועסטו מיט דעם טון?

זשוראַוו. (לאַכט) אַ פריילעכער טייוול. ווייסט, וואָס איך
קלער? אויב אַ מענטש קאָן אַזוי טרינקען, קאָן פון אים זיין אַ
לייט. זאָל ער זיך אויסשלאַפן, מאַרגן וועל איך אים אריינגעבן
אַ נייע עמונע. ס'איז נאָך צו פרי פאַר אים צו שטאַרבן, ער וועט
מיר דערציילן, וואָס באַ זיי הערט זיך.

אַנדראַנאַוו. (מיט אַ פארוואורף). מע דאַרף די שאַכטעס
ראַטעווען, און דו...

פּעדיע. ראַטעווען דאַרף מען, אַבער ווי אַזוי?

זשוראַוו. (ווערט ווידער אַ שטריינגער קאַמאַנדיר) פון די
פאַפירן זעט מען, אז אויב דער גענעראַל אלעקסייעוו וועט ניט
באַקומען דעם באַפעל אַפצושטעלן דיאָזיקע ארבעט, וועלן די
שאַכטעס סיייוויסי פארטרונקען ווערן.

אַנדראַנאַוו. דאַרף מען, אז ער זאָל אַזאַ באַפעל באַקומען...

פּעדיע. דער איבערגעכאַפטער באַפעל לייגט דאָך פאַר טיי-

קעף פאַרטרינקען די שאַכטעס?

זשוראַוו. מוּו מען שיקן אַ נייעם באַפעל, וואָס זאָל פאַר-
ווערן צו פארטרינקען די שאַכטעס.

פּעדיע. וואו וועלן מיר אים נעמען?

זשוראַוו. אין באַזונדער אַפטייל וועט מען אלץ אַפּטון.

פּעדיע. (איראַניש) מיר וועלן אים, עפשער, שיקן מיט

פאַסט, און מיט אַ סאָוועטישער מאַרקע?

זשוראַוו. ניין, דער פאַרטשיק לואָוו וועט אים אוועקפירן.

פּעדיע. דו... ביסט... באַ די געדאַנקען?

אַנדראַנאַוו. (מיט שפאַט) צי האָט דיר ניט געטראָפן פון

אַעראַפלאַן מיט א באַמבעטלקע אין שטערן אריין?

זשוראַוו. אַבער אַנשטאַט לואָווין וועט פאַרן פעדיע און

פערזענלעך, ווי עס ווערט געשריבן אין בריוו, וועט ער פלודערן

ניין זעק פאַר זיין הויכגעבוירנקייט וועגן די סיבעס, פארוואָס

מע דאַרף אַפּנרעטן, ניט פאַרטרינקענדיק די שאַכטעס. אין דריי

טעג ארום וועלן אַנקומען נייע קרעפטן, און ביז וואַנען פעדיע

וועט דאַרטן דרייען אַ ספּאַריק, וועלן מיר אַנפאַלן און די שאַכטן

וועלן בלייבן אונזערע. איך וואָלט אַליין געפאַרן, נאָר איך בין

עפעס ווייניק געראַטן אין אַן אַפיצער, פעדיע אבער איז ווי אַן-

געמאַסטן און קאָן טאַקע גוט לייגן אויך.

אַנדראַנאַוו. אַט דאָס איז ווערטער... אַט דאָס איז אויס-

געצייכנט.

פּעדיע. האַסטו אַבער אַ קאַפּ אַף די פלייצעס, אַלעקסיי!

כאַמאַ. (לויפט אַריין). כאַווער קאַמאַנדיר, דאַרטן זיינען

געקומען... (צעלאַכט זיך פלוצים).

זשוראַוו. שטיי גלייך!

כאַמאַ. דאַרט איז געקומען (צעשפרייט די הענט)... עפעס...

אַ מין...

זשוראַוו. וואָס אַ מין?

כאַמאַ. אַ מויד אין פלודערן, און נאָך איר עפעס צוויי

גאַנאָוים...

זשוראַוו. וואָס פאַר אַ מויד אין פלודערן?

פּעדיע. וואָס פאַר אַ גאַנאָוים?

כאמא. אפאנים, די אטאמאנשע ליאלקע.

זשוראוו. שלעפ אהער!

כאמא. די מינוט... (אפ)

זשוראוו. כעוורע, מע דארף זי איינהאלטן בא אונז: מע זאגט: א—ברען א מויד, זי האט 200 מאן. מירן זי נאכשפירן. שפעטער וועלן מיר אירע מענטשן אריינעמען אין די הענט... נאך מיטאמאל ניט זעצט זיך אן.

(גייען אריין: די אטאמאנשע, כאמא און צוויי אדיוטאנטן דער אטאמאנשעס).

כאמא. אט זיינען זיי... נישקאשע פון א יאט... נאך פון הינטן עפעס ניט גלאט: זייער געראטן אין א ווייבל (די רויט-גווארדייער לאכן).

זשוראוו. (שטיל) ווער ביסטו?

אטאמאנשע. (רויטע גאליפע, א קיטל, א בורקע. הויכע שטייול. א פאפאכע מיט א רויטן דענעק. אין די הענט א נאגאיקע) איך? איך בין ליאלקע.

(אגאשקע צעלאכט זיך שטארק. אנדראנאו דראט אים מיט דער פויסט).

זשוראוו. פאריין! ניט די ציין. מע פרעגט בא דיר ווי א מענטש. פונדאנען, ווער?

אטאמאנשע. פון אדעסע-מאמע, א טאטנס א טאכטער. זשוראוו. כווייס אליין, אז א טאטנס א טאכטער. וואס איז דיין טועכץ, נאך וואס ביסטו געקומען?

אטאמאנשע. אין אדעס האב איך מיט אינגעלעך געשפילט, און איצט קייקל איך זיך ארום ווי אן עפעלע.

זשוראוו. גיב לאשן, טייוולשע ליאלקע. מוליר ניט די ציין!

אטאמאנשע. זאגן דיר דעם עמעס—אן אטאמאנשע. איך שפיל, איך שיק אונטער א רויטן האן, מיט מיר זיינען דא א כעוורע באסיאקעס. די מאכנע פון דער אטאמאנשע ליאלקע.

זשוראוו. האסט אסאך אוילעם?

אטאמאנשע. אף מיין לעבן וועט קלעקן. 200 מאן האב איך. איצט גייען מיר אף קרים. און פון וועלכע גענעראלן וואקסטו?

זשוראוו. א פעטראגראדער, פון זאוואד. כעוורע האט געשיקט. מיר קייקלען זיך אויך קיין קרים. נו, איז וואס, שטיי צו. אין וועג וועלן מיר דין מאכן פאר אן אדיוטאנט. וואס, כעוורע, ס'וועט ארויסקומען א גוטער אדיוטאנט? (א געמורמל צווישן די רויטגווארדייער) נו, אטאמאנשע, פארבלייב. וואו זיי-נען דיינע מענטשן?

אטאמאנשע. די מענטשן איבער די הייזער, און איך בין אן אן ארט.

זשוראוו. נו, פארבלייב דא. כאמא, פיר זי דורך.

כאמא. מיטן גרעסטן קאוועד... נישקאשע פון א יאט, נאך פון הינטן... (אפ)

זשוראוו. פעדיע לויף אין באזונדער-אפטייל. מיטן באג-נען וועסטו אוועקפירן די פאפירן אנשטאט דעם פארוטשיק לואווא. מיט דיר וועט פארן כאמא פאר א דענשטשיק. ווען דו וועסט קומען צו פארן אהין, זאלסטו אים שיקן אהער מיט א ראפארט. פעדיע. כ'הער. כאווער זשוראוו!..

אנדראנאו. מיר געפעלט עפעס ניט די יאטעכע.

פעדיע. צי איז זי ניט קיין שפיאנקע?

זשוראוו. (הינטער דער סצענע—געלעכטער פון דער אטאמאנשע-שע). ניין. ס'גלויבט זיך ניט. מירן זען. אבער א מויד—א ברען! מיר וועלן באווייזן די קאדעטן, אז ווייבער האבן שוין גענומען מילכאמע האלטן!

פארהאנג

3-טער אקט

דעמועלביקן טאג אינאונט. דערזעלביקער צימער. אמן טיש צוויי אָנגעצונדענע ליכט, אריינגעשטעקטע אין פלעשער. דורכן פענצטער—לעוואָנע-שיין. בעשאַסן אקט הערט זיך פון הינטער דער סצענע א געזאנג פון אוקראינישע לידער. די זיצונג פונם שטאב-אָפטייל. זשוראָוו, אנדראָוו, ליאָלקע, אירע אדיוטאנטן, דריי קאָמראַטן.

אנדראָוו. שטילער, כאוויידים. ארץ איז קלאר. פריער, ווי אין 2 טעג ארום, קאָן מען גאָר ניט טראכטן וועגן אַן אנ-גריף. די פערד וועט מען אויך בריינגען ערשט מאָרגן צו דער נאַכט.

ליאָלקע. איך האָב 200 כעוורע און א הארמאט. מיר וועלן זיך ספראווען.

זשוראָוו. ניין, מיידל, אזוי טויג ניט, מע דאַרף גיין אָף אַן אייווערנעם בריק. עס שטייען דאָך אין קאָן די שאכטעס. דאָ טאָר קיין פעלער ניט זיין.

ליאָלקע. מיינע כעוורעלייט ארבעטן ריין, אָן קיין שום פעלער. פארכאפט אַ שטאט, ארומגענומען אַ בורזשוי, א שפיל געטון און האַידאָ—אין סטעפ אריין.

אנדראָוו. ניין, מיידל, דאָס זאָלסטו אפילע ניט טראכטן... מיר גייען פאַר דער ארבעטער-און פויערים-מאכט, און דו טראכסט גאָר וועגן הוליאנקעס... מע דאַרף די שאכטעס ראטעווען, בא-פרייען אוקראינע פון די ווייסע, קריגן קוילן פאר די פאבריקן, און דו פלוידערסט גאָר, שיידים ווייסן וואס.

ליאָלקע. וועל איך גיין אליין.

זשוראָוו. פע, דאָס גייט ניט, ביסטו צו אונז צוגעשטאַנען, איז זיך און ניט ריפע זיך... און וועסטו זיך ריפען, איז פארנעם זיך, טייערינקע, צו אלדי שווארצע יאָר...

ליאָלקע. זעסט, ווי ער האָט זיך דאָס צערעדט... הער אָף, דאָס האָב איך געשפאסט.

זשוראָוו. דו שפאסט, נאָר האַלט קאָפּ... אניט, ברודערקע, וועל איך דיר אזוי אַ שפאסט טון, אז דו וועסט דיינע ביינדעלעך ניט געפינען.

אנדראָוו. באַ אונז, מיידעלע, שפאסט מען ניט... ליאָלקע. נו, נו, גענוג. מיר וועלן ווארטן אַ פאַר טעג, און מירן גיין צוזאמען...

אנדראָוו. אַט אזוי רעד-זשע... אַ פרוי האָט דיר ניין מאָס רייד...

זשוראָוו. (צו אנדראָוואָן) נו, האָק ווייטער... אנדראָוו. הייסט עס, מיר האָבן 700 מאָן, די אטאמאנשע 200. ארטילעריע האָבן מיר—איין ווואָנד אונזערע, און איין הארמאט דער אטאמאנשעס.

זשוראָוו. אַט אַ כוואט א מיידל... געבראכט אַ הארמאט אין נאדן.

אנדראָוו. וויפל קוילנווארפער האָבן מיר אין דער 1-טער ראָטע?

קאמאנדיר 1. צוויי.

אנדראָוו. אין דער צווייטער?

קאמאנדיר 2. ניט געווען און ניטאָ.

קאמאנדיר 3. איינער אַ געזונטער, איינער אַ צעבראָ-

כענער.

זשוראָוו. שיטערלעך. מיט אזעלכע קרעפטן קאָן מען ווייט ניט קריכן: די ווייסע האָבן ניט ווייניקער פון 4000 מאן און מארקאווס קאווי. עסקאדראָן.

אנדראָוו. די סטאניטשניקעס האָבן צוגעזאָגט בריינגען נערד אינאונט; א מאָן 300 וועט מען קאָנען אריינזעצן אין זאטל... אָבער...

זשוראָוו. וואָס אָבער?...

אנדראָוו. וואו זאָלן מיר נעמען זאָטלען?

זשוראָוו. וואָס הייסט וואו? פון באזאָרג-אָפטייל.

אנדראָנאָוו. אַהאַ... וואָס האסטו דארטן, אין באַזאָרג-
אפטייל? קיין זאָטל אַף אַ רעפּוע אויך ניט: דער 2-טער
פּאַלק האָט יענע וואָך די לעצטע צוגענומען, און קיין אנדערע
האַבן מיר ניט באַקומען...

זשוראָוו. אָט האָסטו דיר... איז פאראן זאָטלעך, איז קיין
פערד ניטאָ, האָבן מיר פערד, איז קיין זאָטלעך ניטאָ... (אנטשלאסן)
מע וועט פאַרן אָן זאָטלעך.

אנדראָנאָוו. רייטנדיק—אָן זאָטלעך?
זשוראָוו. נו יאָ. אָן זאָטלעך. מיר האָלטן דאָך מילכאָמע
אָן שטיוול, פאַרוואס-זשע קאן ניט די קאוואַלעריע אָן זאָטלעך?
איצט, ברודערל, דארף מען פאַרגעסן פון אוינע זאכענישן...
ליאָלקע. (לאכט לאנג און לוסטיק. אלע קוקן אַף איר)
זשוראָוו. וואָס הירושעסטו? מע דארף גאָר וויינען, און
דו הירושעסטו...

ליאָלקע. (פאַלט אָפן שטול) אַי, מע קאן פלאצן פון גע-
לעכטער... קאוואַלעריע אין אַטאַקע—אָן זאָטלעך... נו, קאן ער
דיר צוטראכטן, כאלערע...

קאמענדיר 1. מע וועט ניט פאַרן אָן זאָטלעך. מיר האָבן
דאָ עמעסע קאוואַלעריסטן—און דו זאָגסט גאָר—אָן זאָטלעך.
כוזעק...

ליאָלקע. זיי וועלן דאָך אַ גאַנצע וואָך נאָך דער נעסיע
אומגיין מיט צעשפרייטע פיס...

זשוראָוו. נישקאַשע, ניט שרעקלעך... זיי וועלן אוועקלייגן
קישנס אנשטאט זאָטלעך (ליאָלקע לאכט ווייטער).

קאמענדיר 1. אומעגלעך. כעוורע וועלן בעסער גיין צו-
פוס, איידער אזא ביזאָיען—אָן זאָטלעך.

זשוראָוו. אַ ביזאָיען? ניין, ברודער, דאָס זאָלסטו שוין
ניט ריידן. ווען יעדע מינוט איז טייער—דאָן איז גאָרניט קיין
ביזאָיען. אין אַ זאָטל קאָן יעדער טויגעניכץ פאַרן, פרואוו פאַרן
אַף אַ קישן. און וועלן מיר נאָר פאַרכאַפן אַ שטאַט, וועט אלץ

זיין: אי זאָטלעך, אי אמוניציע. וועט איר אונז דען פאַרלאָזן און
בלייבן אין טיל נאָר דערפאַר, וואָס איר האָט מוירע פאַרן ביזאָיען
צו פאַרן אַף קישנס?

קאמענדיר 1. ניין, מיר מאכט עס ניט אויס. אָבער וואָס
וועלן כעוורע זאָגן?

זשוראָוו. מיט כעוורע וועל איך אליין איבעריידן. זיי זיינען
ניט אין דיר געראטן.

ליאָלקע. קאַפּ, וואו וועסטו נעמען קישנס פאַר דער קישן-
קאוואַלעריע?

אנדראָנאָוו. יא, דאָס איז טאקע אַ קאשע...
זשוראָוו. מיר וועלן מאַכן אַ זאמלונג איבער דערסטאניצע.
אזוי און אזוי—מיר גייען שלאָגן דעם קאדעט, און קיין זאָטלעך
האַבן מיר ניט. העלפט אונז אויס מיט קישנס.

ליאָלקע. זיי וועלן געבן?
זשוראָוו. זיי וועלן געבן. איך נעם אַף זיך אי די כעוורע.

אי די קישנס. ווייטער...

אנדראָנאָוו. איצט וועגן הילף מיט מענטשן און וועגן
אויסשפירונג. הילף מיט מענטשן וועט קומען איבערמארגן—
קאנען מיר, הייסט עס, ארויסגיין ערשט אין האלבער נאַכט.
פערדיע מיט כאַמען וועלן זען אָפהאַלטן דאָס פאַרטרינקען די
שאַכטעס. כאַמאַ וועט אונז בריינגען אַ ראַפּאַרט...

זשוראָוו. און אין 3 טעג ארום וועלן מיר אַ קלאפּ טון
לויט אלע קלאָלים פון דיספּאָזיציע...

ליאָלקע. נו, ווארטן איז ווארטן... אבי ס'זאָל נאָר ניט זיין
ליינגווייליק. (גענעצט) נו, מיין זאך איז שלאָגן, אָבער אויסרע-
כענען פלענער—דאָס איז אַ זאך פאַרן טייוול. כ'בין אוועק שלאָפן.
(אַפּ מיטן אַדיוטאַנט).

זשוראָוו. פאַר, פאַר... פאַר...

אנדראָנאָוו. אַ אינסטרוקציע: די קאמאַנדירן פֿון די ראַטעס
דארפן דורכקאנטראָלירן דאָס געווער און גרייטן זיך צום אָנגריף.

די קראנקע און די פארוואנדעטע—אין טיל, ארומקוקן די טאטשאנ-
קעס. קאנטראלירן די קוילנווארפערס.

קאמאנדירן. אלץ וועט אפגעטון ווערן.
זשוראוו. נו, כאוויירם, דערווייל זיינט איר פריי.
מארגן באטאג וועלן מיר זיך דורכריידן. זעט נאך דער אטא-
מאנשעס יאטן—כ'האב זיי היינט געזען—ווי ערשט פון דער
קאטארגע ארויס.

אנדראנאוו. מעדארף זיי אזוי פאנאנדערזעצן, אז אונזערע
זאלן זיין פון אלע זייטן און שטילערהייט נאכקוקן אויך. עפעס
וואס—איז אנטוואפענען, דעם הארמאט צונעמען און זיי אליין—
פארן קאלנער און אין פעסל.

קאמאנדירן. אפגעטון. גוט. דערווייל א גוטן. (געזעגענען
זיך און אפ)

אנדראנאוו. ס'געפעלט מיר עפעס ניט דיין אטאמאנשע, זי
זאל אונז נאך ניט אנטון קיין צארעס.

זשוראוו. ביסט צו שטריינג, אנדראנאוו... א פרוי בלייבט
א פרוי—צעלאזן אירע יאטן, מארגן וועל איך זיך אליין נעמען
פאר זיי.

(פון דער טיר פון אטאמאנשעס צימער פליען ארויס אירע
אדיוטאנטן. נאך זיי די אטאמאנשע מיט א נאגאיקע.)

ליאלקע. אך, איר שיידים ניט געצוואגענע! מע זאגט
אייך—ארויס, ניטא קיין ארט פאר אייך. (א זעץ מיט דער נאגאי-
קע, די אדיוטאנטן רעטירן זיך. שטויסן זיך צוזאמען אין טיר מיט
פעדיען, די אטאמאנשע ווידער אפ)

אנדראנאוו. אן ערנסטע ווייבל...

זשוראוו. א פייער, ניט קיין מיידל. אהא, אט איז פעדיע!
נו, באווייז זיך, פארוטשיק לווואו, וואשע בלאגאראדיע!

פעדיע. (נעמט אראפ די בורקע, ער איז אנגעטון אין אן
אפיצערשער פארם. ראפארטירט מיט א קאטאוועס) כ'האב די
ערע פארצושטעלן זיך אייער הויכגעבוירנקייט.

זשוראוו. (לאכט) אט א שעד! פעדקע—פונקט ווי אן עמעסער.
(קוקט אף פעדיעס הענט) נאך די הענט, ווי בא א שעד, וואלסט
זיי כאטש ארומוואשן אביסל, ווארום וואס ביסטו פאר א פא-
רוטשיק מיט אזעלכע הענט?

פעדיע. געוואשן. שיר די הויט ניט אראפגעריסן, כאמען גע-
נומען צו הילף, געשאבן מיט א פערדישער בארשט, ס'העלפט
אבער ווי א טויטן באנקעס. דאס אייל האט זיך אף אייביק איין-
געגעסן.

אנדראנאוו. נאך די הענט קען מען זיך דערקענען: דו
טו אן הענטשקעס און טו זיי ניט אויס.

זשוראוו. די פאפירן?
פעדיע. (דערלאנגט) אט זיינען זיי. די באזונדער-אפטיל
האט אלץ געמאכט. א פארשריפט, פארשיידענע ראפארטן—אלץ
אין ארדענונג.

כאמא. (אריין) אט זיינען די הענטשקעס, כאווער כוועדיע.
(גיט ווייסע הענטשקעס)

פעדיע. דערלאנג!
זשוראוו. און דו, כאמא, גיי טו זיך איבער, דו האסט דארטן
אלץ צוגעגרייט?

כאמא. גוט, טייקעף... (אפ)

זשוראוו. איז אט וואס, פעדיע. זעץ זיך—עס אפ; (צום
וואכמאן) גיב עפעס קייען. עס אריין, האסט זיך מיסטאמע אויס-
געהונגערט. די באראטונג פון שטאב האט באשלאסן: אנגרייפן
קאנען מיר ערשט איבערמארגן. דו וועסט איבערגעבן דעם פאקעט
און וועסט שוין זען אנדרייען אזוי, אז די שאכטעס זאל מען
ניט פארטרינקען. כאמען זאלסטו באלד אפשיקן צוריק מיט איין-
פארמאציע וועגן דער לאגע. דער פאראל: קליאש און קוילן.

אנדראנאוו. דאס איז אלץ וואויל; די פאפירן בא פעדיען
זיינען ריינע, די שאכטעס וועט מען ניט פארטרינקען, אבער ער
זאל זיך נאך אליין ניט פארשיטן...

זשוראָוו. ווי קאן ער זיך פארשיטן?
אנדראָנאָוו. וואָס וועט זיין, אז אָט דעם פאָרוטשיק האט
עמעצער געקאנט אין פאָנים? און דאָ קומט גאָר פעדיע...
פעדיע. נו, דעמאלט קאָן מען שוין גאָרנישט ניט העלפן.
דאָ איז אן אנדער צאָרע: איך זאל עפעס ניט מאכן קיין פעלער,
איך קאן דאָך ניט זייערע בורזשויסקע גיינג. באַם בלאָזאק און
אין קאָטשענאַרקע קאָן מען זיך קיין שיינע מאַנירן ניט אויסלערנען.
זשוראָוו. דו גיב נאָר איבער דעם פאָקעט, און זיך ערגעץ-
וואו.

פעדיע. וואָס וועט זיין, אז מע וועט מיך אַוועקשלעפן אף
אַ מיטאָג? מע וועט צווינגען עסן, טרינקען?
אנדראָנאָוו. טרינק ניט. זאָג, אז דו האָסט אַ נידער גע-
טון אָדער אז דער בויך טוט דיר וויי.
פעדיע. נו, און עסן?

אנדראָנאָוו. עסן? (טראַכט) ע-ן-מעג מען. נאָר פיש
זאָלסטו ניט עסן מיט קיין מעסער: די בורזשויעס עסן ניט פיש
מיט אַ מעסער.

כאַמאַ. (גייט אַריין. האלט די פלודערן). זיי קריכן ניט ארוף,
די פארפלוכטע פלודערן...

זשוראָוו. טו אָן אנדערע.
פעדיע. מע דאַרף דאָך, זיי זאָלן האָבן שוץ-קאָליר.
כאַמאַ. ניטאָ מער קיין פלודערן אָף מיין מאָס...
אנדראָנאָוו. וואָרט אַ וויילע, עפשער וועלן גוט זיין אָף דיר
זשוראָווס הויזן?

כאַמאַ. (קוקט, טאפט) א, גוטע פלודערן. אַ געזונטע מאַטע-
ריע. טו נאָר אויס...

זשוראָוו. וואָס ווילט איר טון, שיידים... דעם שעף פון
דער טייל ווילט איר לאָזן אָן הויזן...

כאַמאַ. איך וועל דיר אָפגעבן מיינע...
אנדראָנאָוו. טו שוין אויס, וואָס קאָן מען מאַכן...

זשוראָוו. נו, כאַפט אייך דער וואַטנמאַכער, וואָס קאָן מען
טון. פרעסט מיינע הויזן. לאַמיר גיין. טייוול! (אפ)
פעדיע. (צו כאַמען). וואָרט אַ וויילע, כאַמאַ. נו, זאָג אַליין,
וואָס איז דאָס פאַר אַ דענשטשיק? זע נאָר אַ מאָרדע, אנדראָנאָוו.
די האָר, ווי באַ אַ מעכאשיפע, קיינער וועט ניט גלויבן.
זשוראָוו. (וואָרפט ארויס די הויזן פונם שכיינישן צימערל)
האלט, טייוול.

אנדראָנאָוו. די האָר דאָרף מען אָפּשערן.
כאַמאַ. צו וואָס טויג שערן, מע דאַרף ניט שערן.
אנדראָנאָוו. אָן טאינעס!
כאַמאַ. איך וויל ניט, מע זאָל מיך שערן.
אנדראָנאָוו. (שטריינג) שווייג! וויסט, נאָך וואָס דו
גייסט? מע דאַרף ראטעווען אוקראינע, מע דאַרף ראטעווען די
שאכטעס. די רעוואָלוציע איז אין סאַקאָנע, און דו זשאלעוועסט
גאָר די האָר? איך וועל דיר אָנפּעטשאטעווען אזא פלאַמבע...
(מיט דער פויסט צו כאַמעס נאָז).

כאַמאַ. מיך ארט ניט. אויב נאָר צוליב דער לייווארוציע,
וועל איך אלק טון.

זשוראָוו. (גייט אַריין) נו, צו דער מאָס?
כאַמאַ. זייער גוטע פלודערן.

אנדראָנאָוו. מיר האָבן באַשלאָסן, זשוראָוו, אָפּשערן כאַ-
מען, ער זאָל כאַטש באַקומען אַ שטיקל פאָנים, אַניט איז דאָס
גאָר עפעס אַ גאָלען פון וואַלד, און ניט קיין דענשטשיק. קום,
כאַמאַ, איך וועל דיר אָפּשערן...

כאַמאַ. כ'גיי, כ'גיי, אַ, גוטע פלודערן, זייער גוטע (אָפּ)
זשוראָוו. נו, פעדיע, ביז טאָג האָבן מיר נאָך אַ שאַ פיר.
לאַמיר אלק אַרומקלערן, און דיר וועט ניט שאטן אביסל
אַ שלאָף טון אויך. צו די ווייסע וועט מען דיר באַגלייטן פון באַ-
זונדער-אַפּטייל. וועסט איבערגעבן דעם פאָקעט, און דעם קאָפּ שטעל
ניט אונטער אין דער וועלט אַריין. אויב עפעס וואָס-איז פלי צוריק.

פעדיע. כ'בין דאך ניש קיין צוויי פאר א'דרייער, נישקאשע.
אויב איך וועל אומקומען—ווייס איך דאך פאר. וואָס. פאר דער
רעוואָלוציע, איז נישט שרעקלעך.

זשוראָוו. ביסט א וואוילער יאט, פעדיע.
פעדיע (דערלאנגט א בריוו). אָט איז א בריוו... אויב
עפעס וואָס—גיב איבער. בא מיר איז דאָרטן א מיידל אין זא-
וואָד געבליבן—מאשע קוליקאווע.

זשוראָוו. מאניע קוליקאווע? זעסטו, און שווייגט. א וואויל
מיידל. נו, האָב קיין צאָר נישט, כ'וועל אלץ איבערגעבן. (כאמא
לויפט אריין, האַלט זיך פארן אויער. א האלבער קאָפּ אָפגעשוירן)
וואָס איז מיט דיר?

כאָמא. אַי, מאמע, אַי, צאָרעס מיינע... א האלבן אויער
אָפגעכאפט, א רועך אין דיין מאמען... אַי, ס'טוט וויי...

אנדראָנאָוו. (אין די הענט א גרויסע גאָרטן-שער). וואָס-
זשע דרייסטו זיך, ווי דער טייוול? ער זיצט נישט איין אפן אָרט.
וואָס בין איך א פאריקמאכער, צי וואָס?

זשוראָוו. גיי שוין, גיי, כאָמא... דאָס האָט ער דאך אומ-
גערן... ער וועט שוין מער אזוי נישט טון.

אנדראָנאָוו. קום...

כאָמא. ער קאָן דאך מיר אומגערן דעם קאָפּ אראָפּכאפן...
אַי, ס'טוט וויי...

אנדראָנאָוו. גענוג שוין צו שרייען, כאמא. נו, פארטשע-
פעט איין מאָל. איצט וועל איך שוין בעסער קוקן.

זשוראָוו. גיי שוין, אומע בעט דיך מיט גוטן. (גיס אים א שטורך)
אנדראָנאָוו. קום, קום, טייערינקער. (פירט אים ארויס)

פעדיע. כ'האָב זיך פארמאטערט. א גאנצן טאָג אף די פיס.
וואו טוט מען אהין די פאפירן, זשוראָוו?

(ס'גייט אריין ליאָלקע, שטעלט זיך אָפּ אפן שוועל. אף איר
א רוסישע קובאָווע העמדל מיט פארקאשערטע ארבל און מיט
א צעעפנטן קאָלנער).

זשוראָוו. גיב אהער, כ'וועל באהאלטן אין שאפע ביז
מאָרגן, און מאָרגן וועל איך דיר אָפגעבן (באהאלט אין פייער-
קאסע). נו, גיי, לייג זיך פאָפן.

פעדיע. וועק מיך אוף, כ'קאָן נאָך פארשלאָפן... (אָפּ)
זשוראָוו. גוט, גוט. (זעצט זיך באם טיש און נעמט עפעס
שרייבן)

ליאָלקע. (גייט צו צו זשוראָוו. טוט א זאָג אין פעדיעס
זייט) דאָס יאטל איז נישט קיין שלעכטס.

זשוראָוו. און דו, וואָס שלאָפסטו נישט?

ליאָלקע. ס'שלאָפט זיך עפעס נישט. געקומען אַ פאפיראָסל
פארויכערן (פארויכערט פון דער ליכט, וואָס שטייט אפן טיש)
פארוואָס שלאָפסטו נישט, אטאמאן?

זשוראָוו. (שרייבט גלייכגילטיק) אטאמאנען זיינען נאָר בא
גאזלאַנים.

ליאָלקע. אָט רוף איך זיך אטאמאנשע.

זשוראָוו. (רייסט זיך נישט אָפּ פון בריוו) דיר פאסט דאָס
זייער גוט. פעדיע האָט געזאָגט, אז דיין כעוורע וואָלט נישט
געארט א ראביר טון אויך, דו, זע נאָר, כ'וועל דערשיסן, ווי א
הונט, אויב כ'וועל נאָר עפעס וואָס באמערקן.

ליאָלקע. ביסט א טיפעש, אטאמאן! זיין אף מילכאָמע און
נישט לאָזן קיין רויטן האָן, נישט א צופ טון די בורזשויעס—וואו
האָסטו דאָס געזען?

זשוראָוו. שטער נישט: זעסט דאך—איך שרייב.

ליאָלקע. א בריוו דער קראַליע אינם רויטן טיכל? א באָל-
שעוויטשקע, מיסטאמע?

זשוראָוו. (קערט זיך אום צו ליאָלקען) און דו, אַטא-

מאנטשע-לעב, האָסטו נאָך קיין נאגאיקע נישט פארזוכט?

ליאָלקע. פון דעם וואָלט קיין כעט נישט געווען צו פאר-
זוכן?

זשוראָוו. וואָס, וואָס?

ליאָלקע. א יאטל, ווי ס'געהער צו זיין. כ'האָב געהערט
וועגן דיר פארשיידענע מאיסעס—כ'האָב ניט געגלויבט: אי דרייסט,
ווי דער טייוול, אי שיין, ווי דער מאלעך...

זשוראָוו. (לאכט)

ליאָלקע. (באליידיקט) וואָס לאכסטו?

זשוראָוו. דער מאלעך איז דאָ גלאט אזוי: אַ פיינער מאלעך
מיט א פארטיי-בילעט.

ליאָלקע. ביסט טאקע בעעמעס א באַלשעוויק? שוין
לאנג?

זשוראָוו. פון געבוירן אָן א באַלשעוויק און דער רייעך
מיינער דער באַלשעוויסטשער פילט זיך פאר 3 וויאָרסט.

ליאָלקע. איז וואָס-זשע, באַלשעוויקעס, ווילט איר?

זשוראָוו. דעם בורזשוי און דעם פאַריץ פארקוועטשן, די
קאדעטישע מענואוואלים פארניכטן, די מאכט אָפגעבן די ארבע-
טער און די פויערים: די ערד—פאר די פויערים, די קוילן—פאר
די זאוואַדן.

ליאָלקע. און אונז?

זשוראָוו. וועמען אייך?

ליאָלקע. (שפילעווידיק) די מיידלעך מיט די ווייבער?

זשוראָוו. אייך? דאָס זעלבע, וואָס אונז.

ליאָלקע. און מיר?

זשוראָוו. א גוטן מאן מיט אַ קאנטשיק.

ליאָלקע. (לאכט) און דו וואָלסט וועלן זיין מיין מאן?

זשוראָוו. איך? נא דיר גאָר א נייעס...

ליאָלקע. וואָס-זשע, כ'בין א שלעכט מיידעלע? אלץ איז בא

מיר אף אן אָרט: אי די הענט, אי די פיס, אי א. א. א. און קושן

זיך קאָן איך אויך, וואָס דארפסטו נאָך?

זשוראָוו. הער נאָר, אטאמאנשע, רייד ניט קיין פוסטע

דיבורים. נאָך וואָס ביסטו געקומען אהער? זאָג, און גיי שלאָפן—

כ'האָב קיין צייט ניט מיט דיר צו פליידערן.

ליאָלקע. (מאכט זיך קאלטבלוטיק) דאָרט אין קאנצעלאריע
איז דושנע און מע כראָפעט שטארק. איך האָב פיינט, ווען מע
כראָפעט.

זשוראָוו. נו, איז וואָס ווילסטו?

ליאָלקע. (קאָקעטיש) איך וויל זיך אריבערציען אהער צו
דיר, אויב דו וועסט לאָזן.

זשוראָוו. אהער?

ליאָלקע. נו, יא. האָסט, עפשער, מוירע?

זשוראָוו. צי זיך אריבער, און לייג זיך שלאָפן, ניט שטער,

אניט וועל איך הייסן ארויסווארפן אינדרויסן.

ליאָלקע. (שפילעווידיק) זעסט, ס'ארא ביזער, אטאמאן.

(אָפ. ס'גייט אריין אנדראָנאָוו)

זשוראָוו. אָפגעשוירן?

אנדראָנאָוו. אָפגעשוירן. אפאָנים, ניט געשוירן כּוּן גע-

בוירן אָן. אלע פינגער צעמאזיקט.

זשוראָוו. וואו איז ער?

אנדראָנאָוו. געלייגט זיך שלאָפן מיט פעדיען. און די

פאפירן? דאָס געלט?

זשוראָוו. דאָ אין שאַפּע.

אנדראָנאָוו. די שליסלען?

זשוראָוו. בא מיר.

אנדראָנאָוו. געדארפט אוועקשטעלן א וואכמאן. כאָמען,

צי וואָס?

זשוראָוו. מע דארף ניט. ער דארף זיך אויסשלאָפן. איך

וועל דאָ אליין שלאָפן. (ס'גייט אריין די אטאמאנשע, בעט אויס

אף דער פאָדלאָגע א בורקע, א קאָלדרע)

אנדראָנאָוו. (שטיל צו זשוראָוון) און דער טייוול?

זשוראָוו. געקומען שלאָפן. מע כראָפעט דאָרטן, זאָגט זי.

אנדראָנאָוו. אוואדע כראָפעט מען. דו זע נאָר...

זשוראָוו. האָב קיין מוירע ניט, כ'ווייס.

אנדראָנאָוו. כוועל גיין קאנטראָלירן די פאָסטנס. (אָפּ)
זשוראָוו. פאָר, פאָר. (די אטאמאנשע גייט צו דער ליכט
פארויכערן)

ליאַלקע. און וואהין קלייבט זיך יענער יאטל?
זשוראָוו. (גלייכגילטיק) קיינער קלייבט זיך אין ערגעץ ניט.
ליאַלקע. איך בין דאָך ניט קיין בלינדע, מיין ליבינקער.
צו וואָס האָט ער אָנגעטון א פאַרמע?
זשוראָוו. ער זאָל דיר געפֿען ווערן.
ליאַלקע. ניט זייער.

זשוראָוו. נו, פאָר שלאָפן.
ליאַלקע. און וואָס פאר א פאפירן ליגן אין דער שאפע?
זשוראָוו. (בייז) איך היט דאָרט די בריוו פון מיין
מארוסיען. איז דיר ווייניק? פאָר, אניט איז פארן קאלנער און
דורכן פענצטער.

ליאַלקע. (זאכט) איך דאָרף א היפשע ביסל אזוינע, ווי
איר זיינט, אָף אַרויסצואוואַרפן מיך דורכן פענצטער. וויפל דאָרף
איך אַזעלכע?

זשוראָוו. וואָס? ביסט אַ בעהיימע, מיידל...
ליאַלקע. אַ מיידל בין אין, אַ מיידל, אָבער געבן צוריק
קאָן איך אזוי, אַז דו וועסט מיך האָבן צו געדיינקען. זעסט?
(באַווייזט די מוסקולן אָף די הענט).

זשוראָוו. (פאַרוואונדערט) האָ-האָ?
ליאַלקע. פרוואו נאָר... נו, וואָס האָסטו זיך דערשראָקן?
איך וועל זיך ניט שלאָגן.

זשוראָוו. (טאַפּט ליאַלקעס האנט) נישקאַשע. אָבער דורכן
פענצטער וועסטו סיי ווי אַרויספליען.

ליאַלקע. נו, פרוואו זיך. לאַמיר זיך אַ באַרע טון. ווער-
וועמען, ווייס מען נאָך ניט. נו? מירן זיך אַ באַרע טון?
זשוראָוו. מיט דיר? מיט אַ מיידל?
ליאַלקע. וואָס? שוואכלעך?

זשוראָוו. אָט וועל איך דיר געבן איין מאָל, וועסטו דער-
זען די באבע פון יענער וועלט. (שטופט) גיי.

ליאַלקע. אַך דו, אין דיין מ... (כאַפּט אים אַרום מיט
די הענט פאַרן האלז און פרוואוט זיך אים איינווארפן. א
געדאנגל. זשוראוו שטויסט זי אָפּ פארויכטיק. א קלונג פון
טעלעפאָן)

זשוראָוו. לאָז... (באַפרייט זיך) אָט אַ שעדישע פרוי. (אין
דערל) איך, זשוראָוו... ווען? באלד? גוט. קלייבט אָפּ בעסערע
פערד-זיי זאָלן זיין געראַטן, טאַקע אַפּיצערישע פערד... פאַר זיין
וואוילגעבוירנקייט דעם פאַרטשיק לואאָוו. אַלעס גוטן...
ליאַלקע. נו, איצט וועלן דיר שוין די טעלעפאָנען ניט
העלפן... (ווייל פאַרזעצן דעם קאַמף)

זשוראָוו. (שטויסט זי אָפּן שטול, שטריינג) זיך... הער
אָף דיינע קאַטאַוועסן... איך זע דיך, ברודערל, אָף דורך און דורך.
דאָס וועט זיך דיר ניט איינגעבן. דו האָסט אלץ פאַרשטאנען? און
אויב דו האסט ניט פארשטאנען, איז אָט האסטו דיר דאָס לעצטע
וואָרט: קריך אקארשט אוועק פון אונז מאַרגן מיט דיינע גאזלאַנים
געזונטערהייט מיט אַ פריילעכן הארצן. ווייל איך זע, אַז אונזערע
וועגן זיינען פאַרשיידענע...

ליאַלקע. ביסט פון זינען אַראָפּ, מיין ליבינקער?..
זשוראָוו. (שטריינג) כ'האַב גערעדט קלאָרע דיבורים. דו
האַסט ניט אָף דעם אָנגעטראָפן. און איצט לאָז שלאָפן.

(נעמט די ליכט, גייט צום בעט, טוט אויס די שטיוול, לייגט
אוועק אונטערן קישן די שליסלעך און דעם רעוואָלווער, פאַר-
לעשט די ליכט און לייגט זיך אין בעט. ליאלקע לייגט זיך אָף
דער פאדלאגע. הינטער דער סצענע אַ געזאנג)

ליאַלקע. (נאָך א פויזע) שלאפסט ניט, אַטאַמאַן?
זשוראָוו. וואָס איז דיין דאָיגע?
ליאַלקע. (שטיל) אויב דו שלאָפסט ניט, איז קריך צו מיר
אונטערן קאָלדערע. כוועל דערווארעמען.

זשוראָוו. בעהיימע, זעסט דאָך, אַז דיר האָט זיך נישט איינגעגעבן, איז וואָס דרייטט נאָך מיטן עק. געזאָגט—שלאָף, און אינדערפרי פארנעם דינע בעבעכעס: מער שפילן מיר מיט דיר נישט.

ליאָלקע. דיין לעצט וואָרט?

זשוראָוו. דאָס לעצטע.

ליאָלקע. (בייז) נו גוט, וועסט פאקן צו געדיינקען די אטא-

מאנשע ליאלקע.

זשוראָוו. (קערט זיך אום מיטן פאָנים צו דער וואנט) געהערט. פארשטעק זיך.

(פויער. ליאלקע שטייט אוף שטיל, גאנוועט זיך, קריכט צו צו זשוראָוו און הערט זיך צו. זשוראָוו כראפעט. ליאלקע שלעפט ארויס פארזיכטיק פון אונטערן קישן די שליסלען און דעם רע-וואָלווער. גייט צו צו דער פייער-קאסע און פרוואווט זיך עפענען. זשוראָוו, וועלכער האָט זיך געמאכט, אַז ער שלאָפט, נעמט אַראָפּ פון דער וואנט אַ שווערד, גאנוועט זיך אונטער צו ליאלקע און פלוצים באלויכט ער זי מיט אַן עלעקטרישן לאמטערן. ליאלקע טוט אַ שטילן געשריי. ביידע קוקן איינער אפן צווייטן מיט סינע) זשוראָוו. וואָס טוטסטו, סטערווע? מע כראָפעט, זאָגסטו, מע לאָזט נישט שלאָפן? כ'האַב אָבער געזען, אַז דיר גייט גאר נישט אן דאָס כראָפען. וואָס זאָל גיך מיט דיר איצטער טון?

ליאָלקע. לאָז מיר, טייוול!

זשוראָוו. ווייסט. וואָס עס קומט פאר אזוינע זאכן? נו, זאָג, ווער האָט דיר אונטערגעשיקט?

ליאָלקע. קיינער האָט נישט אונטערגעשיקט. לאָז, — כ'וועל דערשיסן (שיסט אויס)

זשוראָוו. אַך, דו שעדישע ליאלקע. (יאָגט זיך נאָך ליאלקען.

וועלכע שפרינגט ארום אַף א שטול אין ווינקל)

ליאָלקע. גיי נישט צו—כ'וועל דערשיסן!

זשוראָוו. וועסט נישט דערשיסן. קיך אַראָפּ!

(ליאלקע קערט אום דעם טיש, אַף וועלכן עס איז געלעגן די לאמטערנע און שפרינגט ארויס דורכן פענצטער. זשוראָוו לויפט ארויס פון טיר. פעדיע, וואָס איז נאָר וואָס אריינגעלאָפן, וויל זי כאפן אין פענצטער. ליאלקע שיסט אין אים, פעדיע פאלט. ס'לויפן זיך צונויף מענטשן. כאָמאַ. אנדראָנאָוו. כאמא הייבט אוף פעדיען און לייגט אים אפן טיש)

אַנדראָנאָוו. (גייט אריין מיט א לאמטערן) וואָס טוט זיך דאָ? כאָמאַ. דערהארגעט דעם כאָווער פאָליטרוק.

אַנדראָנאָוו. לייגסט, דו טייוול.

אַגאַפאָווע. (גייט אריין, הערט אויס דאָס האַרץ באַם דערהארגעטן)

כאָמאַ. גלייך אין שטערן.

אַנדראָנאָוו. ווער?

כאָמאַ. אַט דאָס מיידל. (הינטער דער סצענע 2 שאָסן)

אַנדראָנאָוו, געזאָגט אָבער, אַז מע דארף נישט לאָזן.

סטערווע, שפּיאָנקע... און וואו איז זשוראָוו?

כאָמאַ. געלאָפן כאפן זי.

אַנדראָנאָוו. כאפ דעם ווינט אין פעלד. זי האָט אלץ צוגעגרייט פון פריער. פערד זיינען, מיסטאמע, אויך געווען גרייט.

(זשוראָוו גייט אריין)

זשוראָוו. נו, מיט דער סטערווע האָבן מיר פאַרענדיקט.

וואָס טוט זיך דאָ? וועמען האָט מען א קנאַק געטון?

אַנדראָנאָוו. פעדיען.

זשוראָוו. פארוואונדעט?

אַנדראָנאָוו. דערהארגעט. צווישן די אויגן.

זשוראָוו. דערהארגעט? פעדיע? (גייט צו צו פעדיען, נעמט

אים פאַר דער האנט) זיין האַרץ האָט געפילט, אָנגעשריבן דעם

לעצטן בריוו... (לאָזט זיך אַראָפּ שווער אפן שטול)

אַנדראָנאָוו. זי איז א שפּיאָנקע, געשיקט פון די ווייסע.

אַפן פאַרהער האָט איינער א קאדאַט געזאָגט...

(הינטער דער סצענע א שטיל געזאנג)
זשוראָוו. כ'ווייס, געוואלט גאנווענען די דאָקומענטן, דאָס
געלט...

אנדראָנאָוו. גאנץ?
זשוראָוו. גאנץ.
אנדראָנאָוו. איז וואָס טוט מען איצט? ניטאָ פעדיע.
זשוראָוו. (טרויעריק) ניטאָ פעדיע.
אגאשקע. (גייט אריין) כאווער קאמאנדר, ס'זיינען גרייט
די פערד פארן כאווער פאליטרוק.
זשוראָוו. (כאזערט איבער טרויעריק) ס'זיינען גרייט די
פערד פארן כאווער פאליטרוק... מע דארף פארן.
אנדראָנאָוו. איז ווער וועט פארן אנשטאָט פעדיע?
(אלעמענס קעפ טוען זיך א קער אין זשוראָוו'ס זייט)
זשוראָוו. (לייענט אין אלעמענס בליקן דעם קאלעקטיוון
באשלוס, מאַכט צו די אויגן באַם דערהאַרגעטן און זאָגט אנט-
שלאָסן) איך פאַר.

פאַרהאַנג

4-טער אַקט

א שטאַט אינם טכום, וואו עס געפינט זיך די ווייסע. א פארק. לינקס אן אָפּענער
בופעט. דער איבעריקער שטעט פון דער סצענע שטעלט מיט זיך פאר א טאנץ-
פלאץ, באַדעקט מיט א טענט. לייכטע ווענטלעך פון ביידע זייטן. רייקאליריקע
פאָנען. ביימער אין דייזשקעס. רעסטאָראַן-פייגעלעך. טישלעך. רעכטס א שטעגל
פאר שפאצירנדיקע און אן אריינגאנג אין רעסטאָראַן. א סטאַטוע. האלבער טאָג.
א שלאָפּעריקער אפיציאַנט פאַרעט זיך לעס די טישלעך. עס טרעטן אוף די פאַ-
רוטשיקעס זייער ווי און קוזמין און זעצן זיך באַ א טיש.

זייער. כ'זאָג דיר—א פראַכט!
קוזמין. און די פיסלעך?
זייער. ניט אָפּצומאַלן! זשאָרוזש, לאַמיר אריינגיין אויס-
טרינקען א גלאָז נאַרוואַן...

קוזמין. לאַמיר אריינגיין... (זעצן זיך באַ א טישל) ווער
איז זי?

זייער. א ווייב פון עפעס אַ פאַבריקאַנט, פון פעטראָגראַד...
קעלנער, א פלעשל נאַרוואַן... א רייכע, זאָגט מען, א גוואַלד.
(דער אָפיציאַנט טראָגט צו נאַרוואַן)
קוזמין. נו, ווער איז איצט רייך...
זייער. פ-ס-ס. די פאַבריקאַנטן זיינען זייער פראַקטיש.
קיינע באַלשעוויקעס וועלן זיך צו זיי ניט דערקלייבן.
קוזמין. זיי האָבן זיך, זאָסטו, אָפּגעשטעלט אין האַטעל?
זייער. אין האַטעל.
קוזמין. געדאַרפט זיך באַקאָנען.
זייער. מיר האָבן צייט. יא, זי וועט געוויס קומען אהער.
טון איז דאך ניטאָ וואָס. זעקס אזייגער הייבט זיך אן דער
באַל... הייס.

קוזמין. יא, אוואַדע 40 גראַד. לאַנגווייליק...
זייער. ווי ליינגווייליק, ווי הייס.
קוזמין. וואָס הערט זיך מיט די נעכטיקע?
זייער. אָפּגעפאַרטיקט זיך, ווי געוויינטלעך, אין דאָוו.
פאַרוואָס ביסטו ניט געקומען?
קוזמין. פאַרוועסן זיך באַ בוסקען. נו, ווי איז דאָס דורכ-
געגאַנגען?

זייער. ווי אלעמאַל. איינער האָט אַלץ בדאָוירט און געש-
ריען עפעס וועגן ראַטנמאַכט, דער צווייטער האָט געוויינט און
אַלץ געטאָנעט, אַז ער איז ניט ער, אַז אדעראַבע, ער איז גאָר
אונזערער מיט לייב און לעבן.

קוזמין. זיי זיינען אלע אַזעלכע...
זייער. ניין. דו שטעל זיך פאַר, אַז היינטיקס מאַל איז
טאַקע ארויסגעקומען א מיספאַרשטייעניש: ער איז גאָר
ניט ער.

קוזמין. וואָס הייסט עס, ער איז ניט ער?

זויעוו. ער איז קיין באַלשעוויק ניט, גאָר אַן אפטייקער.
אונזערע האָבן אלפֿיטאַעס פאַרכאַפט אַן אפטייקער.
קוזמין. אַט האָסטו דיר! (קייכט פון געלעכטער) נו, און
רויב איז געווען?

זויעוו. כווייס וואָס... א זילבערנעם פאַרטסיגאַר. (באַ-
ווייזט)

קוזמין. יא, א קלייניקייט. ניין, ברודער, איך האָב באַ
בוסקען בעסער די גאַנצע צייט פאַרבראַכט. ס'איז שוין איינ-
מאַל א מידעלע, אַ ברען. אָבער ס'איז ליינגווייליק.

זויעוו. און הייס. (ס'טרעט אויף לונדין. אף אים איז א
וויסער קאַסטיום, א שטרויערנע הוט)

לונדין. (נעמט אראָפּ דעם הוט) פאַרדאָן, דערלויבט מיר
צו וויסן, ווי אזוי גייט מען דאָ דורך אין שטאַב?

זויעוו. גלייך איבער דער אלייע און אָפּ רעכטס.

לונדין. כ'דאנק אייך. (גייט און קערט זיך ווידער אום)
פאַרדאָן—דערלויבט מיר צו וויסן, וואו איז דאָ די געביידע פונם
צווייטן פּאַלק?

זויעוו. (א זשעסט) אהין.

לונדין. כ'דאנק אייך (גייט, און קערט זיך ווידער אום)
פאַרדאָן. איר קענט, עפּשער, דעם פאַרוטשיק סערגיי אלעקסאַנ-
דראָוויטש נעלידאָוו?

זויעוו. (צו קוזמין) דו קענסט נעלידאָוו?

קוזמין. עפעס ניט געהערט אזא.

לונדין. כ'דאנק אייך. (גייט)

זויעוו. הער נאָר, עפעס א פארדעכטיקער טיפ.

קוזמין. שיידים ווייסן אים. עפּשער פארהאלטן אים?

לונדין. (קומט ווידער צוריק) פאַרדאָן... עס גייען קלאנגען.

אז דער צווייטער פּאַלק איז אין שטאַט ניטאָ!

קוזמין. (טרוקן) כווייס ניט.

לונדין. כ'דאנק אייך. (גייט)

זויעוו. הא?

קוזמין. אַן סאַפּעק.

זויעוו. (אין לונדינס זייט) הערט נאָר, איר, פ-ס-ס.

לונדין. (טוט זיך א קער) פאַרדאָן, דאָס מיינט איר מיך?

זויעוו. שטעלט זיך אָפּ!

לונדין. איך פארשטיי ניט אייער טאָן, יונגערמאַן.

זויעוו. שטייט, אז מע זאָגט אייך!

לונדין. זייער מאָדנע, יונגערמאַן. גאָר מאָדנע. (גייט שנעל
אויס)

זויעוו. זשאָרוש, נאָך אים!

(די פאַרוטשיקעס שפּרינגען אָפּ און לאָזן זיך לויפן נאָך לונ-
דינען. אין דער רעגע טרעט אָפּ אין טיר אַ דייטשישער מאיאָר.

ער כאַפט די פאַרוטשיקעס אונטער די הענט און לאַכט גוט הארציק)

מאיאָר. גנעדיגע הערן... קאַלאַסאַל!

זויעוו. הער מאיאָר, מיר איילן זיך זייער.

מאיאָר. אה, איין טראָפּפּען ביר! קאַלאַסאַל!

קוזמין. מיר, הער מאיאָר...

(לונדין באַווייזט זיך אָפּן הינטערשטן פלאַן)

זויעוו. הער מאיאָר, אַ באַלשעוויק...

מאיאָר. אה, באַלשעוויק!..

קוזמין. (ווייזט אָפּ לונדינען) דאָרט איז אַ באַלשעוויק.

מאיאָר. אה! די באַלשעוויק זינד איבעראל!

זויעוו. אומעגלעך...

קוזמין. מיר לויפן... (רייסן זיך אַרויס און לויפן נאָך לונ-
דינען)

מאיאָר. אה, קאַלאַסאַל! אונזער צאָגענע יונגע לייטע! רוסישע
שוויינען...

(גייט איבער דער אלייע. אנטקעגן זשוראָוו, כאַמאַ. זשוראָוו
אין אַן אָפּיצערשער פאַרמע, איבער איר—א בורקע. כאַמאַ אין
א סאלדאַטישער פאַרמע פון שוץ-קאָליר, רויטע פאַלעסן, אַ צונויפ-

געדרייטער שינעל איבערן פלייצע, א ביקס. זשוראוו און כאמא
גיבן אפ קאווער דעם מאיאר. דער מאיאר ענטפערט זיי און גייט
אוועק שטאלק איבער דער אלייע)

כאמא. (אין מאיארס זייט) זעסט די שלאנג...

זשוראוו. נו, כאמא, נא דיר די פאפירן. דא איז אלץ אג-
געשריבן. ווי נאר דו וועסט קומען, גיב דאס אפ אנדראנאוו. זיי
זאלן באלד ארויסטרעטן און מארגן צו דער נאכט זאלן זיי שיטן
אף דער שטאט פון דער זייט פון דער וואסערלייטונג.

כאמא. ווי אזוי וועסטו, כאווער קאמאנדיר, דא בלייבן?
זשוראוו. אויב ס'וועט עפעס טרעפן, איז איינעם לייכטער
צו אנטלויפן. בא מיר איז אזוי אויך א פארדעכטיקער אויסזען,
און דיין פארזעף וועט נאך מער קאליע מאכן.

כאמא. (באליידיקט) א פארזעף, ווי א פארזעף... דערפאר
אבער דער קולאק, א...

זשוראוו. נו, ברודערל, מיט די קולאקעס אליין קאן מען דא
ווייניק וואס אופטן. וועסט זאגן אנדראנאוו, אז די שאכטעס
זיינען נאך ניט פארטרונקן... כ'מין, אז ס'וועט זיך איינגעבן פאר-
האלטן. נו, מיטן רעכטן פוס.

כאמא. (גייט אוועק און קערט זיך ווידער אום) עפשער זאל
איך גיין מיט דיר. איך קאן דאך צונוק קומען. א מארדע צע-
פאטשן. כ'וועל דיר העלפן...

זשוראוו. אי, ביסטו אן אקשן. כ'האב דאך דיר געזאגט, אז
מיט פאטשן מארדעס קאן מען דא גארנישט ניט מאכן.

כאמא. אבער איך... אין מארדע קאן איך פארפארן...

זשוראוו. ביסטו אן אפגעריסענער נאר, כאמא... נו, קאטשע
זיך... יא, ווארט א ווילע... פארגעס ניט דעם פאראל: קליאש און
קוילן. (נעמט אים ארום)

כאמא. (גייט אוועק און ווידער צוריק) אט. שיר ניט פאר-
געסן - אט איז זי. א גראנאטע. זי וועט דיר צונוק קומען. (שלעפט
ארויס פון בונים א גראנאטע און גיט זי אפ זשוראוו.)

זשוראוו. דערלאנג. א גראנאטע איז ניט קיין שלעכטע זאך.
נו, פאר...

כאמא. (גייט און ווידער צוריק) אבער דאס... אין מארדע
קען איך געבן...

זשוראוו. פאר, פאר... (כאמא גייט אוועק. זשוראוו פאר-
שטעקט די גראנאטע אין קעשענע, קוקט אף די שטיוול, נעמט
אראפ א הענטשקע, קוקט אף דער האנט, שאקלט מיטן קאפ. טוט
אן די הענטשקע)

(גייט ארויס א פארשלאפענער דער פאלקאוויק טשיזש)

זשוראוו. הער פאלקאוויק...

טשיזש. הא?

זשוראוו. (לייגט צו די האנט צום קאויראק) פארוטשיק
לוואוו. אנגעקומען פון זיין הויכגעבוירנקייט פונם קאמאנדיר פון
דער מיזרעך-גרופע.

פאלקאוויק. (דערפרייט) א, מאמעלע. דעם דריטן מעס-
לעס ווי מיר ווארטן אף אייך... פאלקאוויק טשיזש, שעף פונם
אפעראטיוון אפטייל פון שטאב.

זשוראוו. (צו זיך) גאר ניט שלעכט!

פאלקאוויק. פארדאן?

זשוראוו. פרייט מיך זייער, זאג איך.

פאלקאוויק. מיך אויך... זייער. נו, וואס. געמיינט א
שלאף טון אביסל, ס'העלפט אבער ניט, לאמיר גיין צוריק אין
שטאב. וואו האט איר זיך אפגעשטעלט?

זשוראוו. איך? בא באקאנטע.

פאלקאוויק. נו... איז דאך אוואדע גוט. איז קומט מיט מיר,
מאמעלע, אניט וועט דער גענעראל ערגעץ אוועקגיין, און נאכדעם
גיי זוך אים.

(גייט צוריק ווידער און קומט.)

זייער. אט א שאד!

קוזמין. ער איז ווי אין דער ערד צוריק.

פאלק. באקאנט זיך, מיינע הערן... פארוטשיק לואאו פונם
קאמאנדיר פון דער מיזרעך-גרופע, פארוטשיק זייער, פארוטשיק
קוזמין.

זייער. עפשער זיינט איר דעם סענאטאר לואאו א קאדעו?
זשוראו. ווי דען אנדערש... א פלימעניק.
קוזמין. אזוי, הייסט עס, לויט דער מוטערס צאד זייט איר
שוועסטערקיןדער מיט דער באראנעסע ריזענקאמף?
זשוראו. (ניט אן איראניע) יא, יא... לויט דער מוטערס צאד.
זייער. א וואונדערלעכע זאך.

קוזמין. (באגריסט זיך) זייער גליקלעך.
פאלק. נו, לאמיר גיין, לאמיר גיין, פארוטשיק, אינאוונט
וועלן מיר זיך זען, מיינע הערן?..
זייער. יא, אויב עפעס וועט אונז ניט אפהאלטן.
פאלק. אהא, איך פארשטיי שוין... טרו ליא-ליא. (טענצלט
אונטער)

קוזמין. ניין, דאפקע ניט געטראפן... מיר האבן וויכטיקערע
איניאנים...

זייער. ווען איר וואלט נאר וויסן...
קוזמין. גאר אן אויסטערלישע פאסירונג.
פאלק. דערלויבט נאר, דערלויבט נאר, מיינע הערן...
קוזמין. איר פארשטייט (זיי שפארן זיך אין אושיטאציע
צום פאלק).
זייער. ווארט א וויילע, זשארוש. איר פארשטייט, פאל-
קאוניק...

קוזמין. איר שטעלט זיך נאר פאר...
זייער. זייט זיך נאר מעשאער...
פאלק. נו, זאל כאטש איינער פון אייך דערציילן. וואס איז
דארט אזוינס?

זייער. (ציילט די ווערטער) אין שטאט איז דא א רויטער
שפיאן. (זשוראו כאפט זיך אינסטינקטיוו פאר דער קאבורע)

פאלק. ווא-אס?

קוזמין. די רויטע האבן אונטערגעשיקט אין שטאט א שפיאן.
מיר האבן אים אנטדעקט.

פאלק. הא? וואו איז ער?
זייער. אנטלאפן, נאר מיר וועלן אים געפינען. (זשוראו
אטעמט אפ לייכט)

פאלק. (צו זשוראו) טייערע יונגעלייט, נאר לייכטויניקע.
נו, זוכט, זוכט... איר וועט באקומען א גרויסע פרעמיע.
זייער. אוואדע, א קאריער!

קוזמין. א קאריער! איר פארשטייט, פאלקאוניק! (פאלק.
און זשוראו אפ)

זייער. וואו איז ער נעלעם געווארן?
קוזמין. קום-לאמיר זיך אביסל אומדרייען.
זייער. איבערן שטאט?

קוזמין. אלציינס וואו. לאמיר גיין אין פארשטאט. דארטן,
ברודערל, זיינען מיידעלעך, ווי די פאמפושקעס... (אפ. עס טרעט
אוף לונדין)

לונדין. (זעצט זיך אין א שטול און ווישט אפ דעם שטערן
מיט א טיכל) פו... ס'א היץ. דער מארך צעקריכט. לויפט אום,
ווי א מעשווגענער. וואס וועט דאס זיין? וואס וועט דאס זיין?
מע זאגט, אז די באלשעוויקעס אין סאוודעפיע קלייבן זיך פאר-
טיילן אלע פרויען צווישן אלע מאנסבילן גלייך... וואס וועט מען
אבער טון מיט יענע פרויען, וואס עס וועט פאר זיי קיין מאנסבילן
ניט קלעקן? גיין, גלייכער גארניט טראכטן... פארפאלן, אומגע-
קומען רוסלאנד... פו, ס'א היץ! ווי באם טייוול אין גענעם.
(שטייט אוף) כ'וועל פארטראכטן. אויב אט אף דער אלייט איז
א גראדיקע צאל טריט, וועל איך באקומען מיין זאוואד צוריק
און אלץ וועט בלייבן, ווי אמאל. אויב אן אומיקע צאל, וועל
איך ניט באקומען. (גיט און ציילט) איינס, צוויי, דריי, פיר,
פינף... (שטעלט זיך אפ) ניין, בעסער איז, אז אן אומיקע צאל.

וועל איך באקומען, א גראדיקע-וועל איך ניט באקומען. (קערט זיך אום צוריק הייבט אן ציילן פון אנהייב) איינס, צוויי, דריי, פיר, פינף, זעקס... (שטעלט זיך אָפּ) אָדער ניין. פאַרקערט. אויב א גראדיקע-וועל איך באקומען, אויב אן אומיקע-וועל איך ניט באקומען. (קערט זיך אום צוריק און הייבט אן ווידער ציילן שנע-לער) איינס, צוויי, דריי, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12... (ווערט פאַרשוואונדן. עס טרעטן אוף דער גענעראַל און מאדאם לונדין. גייען געארעמט, באַ דער מאדאם ל. א צעעפנטער זאָנטיק)

גענעראַל. די גאַנצע שטאַט שלאָפט נאָך מיטאָג. ווי געפעלט אייך אונזער שטיל דאָרפיש לעבן?
מאדאם ל. דאָס איז דער בעסטער אָפרו פאר אונזערע אויסגעמאַטערטע נעשאַמעס. אָרעם רוסלאַנד, נעבעך, שרעקלעכע צייטן.

גענעראַל. צום גליק וועלן דידאָויקע צייטן לאַנג ניט גע-דויערן. אינגיכן וועלן מיר אינגאַנצן אָפּשניידן די באַלשעוויקעס פון די קוילן, דעמאָלט וועלן זיי פייגערן אין וויער רויטן פעטראַ-גראַד.

מאדאם ל. פון אייער מויל אין גאָטס אויערן. אגעוו, וועגן די באַלשעוויקעס, גענעראַל. מע זאָגט, אַז די באַלשעוויקעס ווילן כאַפן אַלע מאַנסבילן און פאַרטיילן זיי פאַר אַלע פרויען גלייך... איך ווער אומרואיך. מיין מאַן איז אין ערגעץ פאַרפאלן געוואָרן. גענעראַל. סוואַיע טראַנקיל, מאַדאם. באַ אונז איז אַ מוס-טערהאַפטע ארדענונג: איר קאָנט זיין גאַנץ זיכער, אַז ער וועט זיך צוריק קערן צו אייך געזונט און פריש. עפּשער, זאָלן מיר גיין ערגעץ אין אַ שאַטן, ביז וואָנען די היץ וועט אָפּפאלן?

מאדאם ל. א, מאַן דיע! קומט, גענעראַל.
(אָפּ. טרעטן אוף דער פאַלקאָוויק און זשוראַוו)
פאַלק. זעט איר, מאַמעלע. געקומען אַ ווייבעלע און אַוועק-געפירט אונזער גענעראַל. איצט זוך אים, ווי דעם ווינט אין פעלד. וואָס-זשע טוט מען, האַ?

זשוראַוו. איר, פאַלקאָוויק, שאַפט אַליין אָפּ דעם באַפעל צו פאַרטרינקען די שאַכטעס!

פאַלק. מע טאָר ניט, מאַמעלע, מע טאָר ניט... דעם באַפעל וועגן פאַרטרינקען די שאַכטעס האָט געגעבן דער שעף פונם שטאַב דאָרף ער אים אַליין אָפּשאַפן. איר קענט ניט, מאַמעלע, אונזער גענעראַל. ער האָט ליב אַלץ אַליין טון. צעשיסן די גע-פאַנגענע-באַלשעוויקעס-דאָפּקע אַ באַפעל. און אַליין שרייבט ער אונטער. פאַרטרינקען די שאַכטעס-ווידער אַ באַפעל. און שרייבט אונטער ווייטער טאקע אַליין. ער האָט מוירע, אַז זיין נאָמען וועט ניט אַריין אין דער געשיכטע. האָט ער דערפאַר איינגעפירט אַ פאַרמאַליסטיק.

זשוראַוו. דאָס איז ניט שלעכט. מיר וועלן וויסן, פאַלקאָוו-ניק. וועמען צו... דאַנקען פאר רוסלאַנדס רעטונג.

פאַלק. דאָס איינציקע, וואָס איך קאָן טון, איז אָפהאַלטן דאָס פאַרטרינקען ביז דער נאַכט. באַנאַכט קאָן מען אַזעלכע זאַכן לייכטער אָפטון, וואָרום באַטאָג קענען נאָך די שאַכטיאָרן אָנטון צאָרעס, קאָנען אפילע עמעצן דערשיסן אויך. דער גענעראַל וועט זיך זידלען פאַרן אָפהאַלטן, אָבער כאַפט אים דער רועד. ניט אומזיסט האָט איר מיטן לעבן ריזיקירט, ווען איר זיט דורכ-געגאַנגען דעם לאַגער פון די באַלשעוויקעס. און איר, מאַמעלע, כאַפט דערווייל דעם גענעראַל, גיט אים איבער דעם באַפעל. גיט אים צו פאַרשטיין-ווי און וואָס. און אויב ער וועט ניט וועלן איינגיין, איז שרייט אָפּ אים, שרעקט מיט די פאַרבינדעטע, עפּשער וועט ער איינגיין...

זשוראַוו. כ'הער, הער פאַלקאָוויק.
פאַלק. וואוהין גייט איר איצט?
זשוראַוו. איך?.. גלייך.

פאַלק. און איך גיי אַהער. כ'וועל גיין אַ דרעמל טון אַ ביסל. אַ נאַכט, מיסטאַמע, ניט געשלאָפן. האַ? מע לעבט דאָ באַ אונז פריילעך. נאָר איין זאַך-ניטאָ קיין דיסציפלין. און מיט

סאלדאטן, ווייסט איר דאך, דארף מען זיך באגיין שטריינג. אין מאַרדע אַריין—און ניט געטאַינעט.

זשוראַוו. און ווי איז, אז דער סאלדאט גיט צוריק?
פאלק. א סאלדאט? נו, מאַמעלע, איר קאַנט ניט דעם רו-
סישן סאלדאט. ער האָט אפילע ליב, מע זאָל אים שלאָגן אין
מאַרדע. (גענעצט) מאַמעלע... א, ווי די היץ מאַטערט... (אָפּ)
זשוראַוו. (ווישט אָפּ דעם שטערן מיט אַ טיכל) פאַטער
געוואָרן. אַ כאלערע אין די ביינער.

(ס'טרעט אוף לונדין. הינטער אים די פארוטשיקעס וויעוו און
קוזמין מיט רעוואָלווערן אין די הענט)
זויעוו. (צילט מיטן רעוואָלווער אָף לונדינען) קיין וואָרט
ניט!

קוזמין. (צו זשוראַוו) פאַרוטשיק לואָוו, העלפט אונז כאָפן
אַ באַלשעוויסטישן שפיאָן.

זשוראַוו. אַ באַלשעוויסטישן שפיאָן? מיטן גרעסטן פארגע-
ניגן.

לונדין. דערלויבט נאָר. איז וואָס-זשע טוט זיך דאָ? פאַר-
פאלן, אומגעקומען רוסלאַנד...

זויעוו. די הענט ארוף, נו!
קוזמין. איר זייט אַרעסטירט.
זשוראַוו. רירט זיך ניט!

לונדין. (פאלט אָף אַ באַנק און דעקט זיך צו מיטן הוט
פון די רעוואָלווערן, וואָס זיינען אָנגעצילט אָף אים) אומגעקומען
רוסלאַנד.

(ס'גייען אַריין דער גענעראַל און די מאדאם לונדין)
מ. לונדין. זעט נאָר גענעראַל, וואָס זיי טוען מיט מיין
מאָן?

גענעראַל. וואָס איז דאָס, הערן אָפיצערן?
לונדין. זיי האָבן מיך אָנגענומען פאַר אַ באַלשעוויסטישן
שפיאָן און אַרעסטירט, אָט וואָס.

גענעראַל. וואָס?

מאדאם ל. זשאן! וואָס האָט איר דאָ אָנגעטון?
לונדין. דאָס בין איך דען שולדיק? מיך נעמט מען צו פאַר
אַ באַלשעוויק, און איך בין נאָך שולדיק? אייער הויכגעבוירנקייט,
איך בין געראָטן אין אַ באַלשעוויק? (טוט זיך אַ דריי)
גענעראַל. ניין, א האָר ניט געראָטן.
לונדין. אָט זעט איר. און זיי זאָגן נאָך, די הענט ארוף
און נאָך אַזעלכע זאַכן. זייער מאַדנע יונגעלייט...
זויעוו. (די האַנט צום קאָזיראַק) א טרויעריקע מיספאַר-
שטייעניש...

קוזמין. א טרויעריקער אינצידענט...

זויעוו. מיר בעטן מעכילע...

קוזמין. א מילכאָמע-צייט...

גענעראַל. (צו דער מ. לונדין) דערלויבט אייך פאַרצושטעלן
אונזערע יונגעלייט.

זויעוו. איך בין גליקלעך...

קוזמין. קוזמין. איך געפין ניט קיין ווערטער...
מאדאם ל. ניין, איך וועל דאָס ניט אויסהאַלטן... (ווארט)
זשאן איז גאָר פלוצים אַ באַלשעוויק...

לונדין. דאָס האָט מיך זייער אופגערעגט. איך וועל גיין
שלאָפן.

מאדאם ל. (דראָענדיק) זשאן, איר שלאָפט גאנצענע טעג.
לונדין. און כ'וויל שלאָפן.

מאדאם ל. זשאן, וועסט כאַראַטע האָבן!
לונדין. (טופעט מיט די פיס, היסטעריש) לאָז מיך צורו. (אָפּ)
זשוראַוו. (אפארט) צום טייוול. דאָס איז דאָך דיזעלביקע
בורזשיקע, וואו איך האָב געוואוינט אין פעטראַגראַד.

זויעוו. (צום גענעראַל) אייער איידל, דערלויבט אייך פאַר-
צושטעלן דעם פאַרוטשיק לואָוו. ער איז נאָר-וואָס געקומען פון
זיין הויך-איידלגעבוירנקייט דעם קאָמאָנדר פון דער מיזרעך-גרופע.

זויעוו. אייער הויכגעבוירנקייט...

גענעראל. אט וואס... צי דוכט זיך אייך ניט. אז אָט דער-
דאָזיקער... אבער, ניין. ס'קאָן ניט זיין... נאַרישקייטן... איר קאָנט
גיין. ביז אפדערנאָכט. (אָפּ)

זשוראָוו. (טרעט אוף פון הינטערן ראג, וואו ער האָט גע-
הערט דעם סאָף פונם שמועס) שיר-שיר ניט אריינגעפאלן. נאָר
שיר-שיר איז גאַרנישט. ביז נאָכט וועלן די שאכטעס ניט פאר-
טרונקען ווערן, און באנאכט וועלן אינווערע אונטערקומען—און א סאָף.

פאַרהאַנג

5-טער אַקט

אינאָונט, דארטן. פילפאַרביקע פייערן. מוזיק. די טישלעך זיינען פאַרנומען מיט
אילעם, וואָס עסן אונטברויט. לינקס אפן פאדערשטן פלאַן באַם טיש—דער פאַל-
קאָוויק טשיזש, די פארוטשיקעס זויעוו און קוזמין און צוויי האלב-
אנשטענדיקע פריילנס. רעכטס—לונדין און מאדאם לונדין. אין דער טיף
דער דייטשישער מאיאָר מיט צוויי פריילנס. אלע גוט שיקער.
ווען עס הייבט זיך אויף דער פאַרהאַנג טאנצן עטלעכע פאַר א טאַנגאָ-טאַנץ.

זויעוו. מיינע הערן, דאָס איז דאָך גרויסארטיק. גלייך פאַר
אַלעמען, פאַר אַ דאמע האָט ער א זאָג געטון... ניט אבי-ווער,
נאָר אַ פארוטשיק לוואָוו, דער באראנעסע ריוענקאמפס א פלי-
מעניק...

קוזמין. א גרויסער אָריגינאַל...

פאַלק. און איך זאָג, אז מיט יעדערן קאָן אַזוינס פאסירן.
אַ מיליטערמאַן קאָן אלץ. דערוף איז דאָס א פראָנט. אָט איז ער
דאָ. (זשוראָוו גייט אריין) פארוטשיק, פארוטשיק, קומט אהער צו
אונזער טיש. פארוטשיק, איר זייט טויב, צי וואָס? קומט צו
אונז. אָט אַזוי. באקאנט זיך.

מאדאם ל. (בא איר טיש) וואו האָב איך דאָס געזען אָט
דעם יונגמאַן. זשאַן, זשאַן, פרוואוו זיך דערמאנען דו!

לונדין. ווי קאָן איך געדיינקען אלע יונגעלייט, וואָס דו
האָסט געזען?

מ. לונדין. זשאַן, דו אייפערסט? ס'איז קאָמיש? (לאכט)
לונדין. דיר איז קאָמיש. דיר איז שטענדיק פריילעך.
מאיאָר. (מיט צוויי פריילנס) נא, מעדכען! וואָס ווערדען
וויי טרינקען? זאָגן זי מאָל! (די פריילנס כיכיקען) וויין! איינע
פלאשע וויין!

פאַלק. קלייבט אויס, פארוטשיק, וואָס ווילט איר? וועלכן
וויין טרינקט איר? היינט טראקטירן מיר דעם פאַרשטייער פון
דער העלדישער ברידערלעכער פרייוויליקער ארמיי.

זשוראָוו. גיט דאָס... (נעמט א סיפאָן סאָדע-וואַסער. אָן
אלגעמיינער געלעכטער)

פאַלק. ע, מאמעלע, דער פארוטשיק איז גאָר ווי א פריילן.
ער טרינקט גאָר סאָדע-וואַסער. ניין, מאמעלע, איך בין ניט מאס-
קים. וועדליק דעם רוסישן מינעג וועלן מיר פריער נעמען א
ביסל ווייסינקע, דערנאָך וויין, דערנאָך קאַניאַק, נאָכדעם וויי-
טער ווייסינקע און ווייטער פון אנהייב.

(גיסט אן. אלע טרינקען)

מאיאָר. טרינקט... טרינקט, איר מעדכען! אַאוסגעצייכנעט!
זויעוו. זאָגט מיר, פארוטשיק, וואָס הערט זיך בא אייך
אפן מיזרעך-פראָנט?

פאַלק. הערט שוין אוף, מאמעלע, דרייען די קישקעס באם
גאַסט. איצט דארף מען פריילעך זיין. קעלנער, נאָך קאַניאַק!
זשוראָוו. פאַרוואָס ניט? איך וועל מיט גרויס פארגעניגן
דערציילן. אָבער, פאַרשטייט איר מיך, צווישן אונז זאָל דאָס בלייבן.
זויעוו. פארשטייט זיך...

זשוראָוו. די לאַגע פון דער מיזרעך-גרופע איז א שרעק-
לעכע. די מאיסע איז, וואָס די רויטע האָבן צונויפגעקליבן גרויסע
קויכעס און ניט היינט—מאָרגן זיינען זיי גרייט אריבערצוגיין אין
אַנגריף.

פאלק. ע. מאמעלע, איר פארגעסט, אז יעדע מינוט קאנען
מיר ארויסשטעלן פינף טויזנט פון אונזערע בעסטע סאלדאטן.
זשוראָוו. וואָס רעדט איר? מער ניט 5 טויזנט? און מיר
האָבן געמיינט, אז אסאך מער.
פאלק. מיר האָבן אויך פריער געמיינט, נאָר בא מיר האָבן
זיך צוויי פאלקן צעבונטעוועט. געמוזט זיי אָפשיקן אין טיל.
קוזמין. און בא אייך איז מען זיכער אין דער מאפאלע
פון די רויטע?
זשוראָוו. שטעלט זיך פאַר, אז ניט: בא אונז זיינען אלע
זיכער, אַז די רויטע וועלן זיגן.
פאלק. זאָגט, איך בעט אייך, וואָס פאַר אַ שטימונג?...
זשוראָוו. און ווי קוקט מען באַ אייך?
פאלק. (ווערט מער שיקער) ווי זאָל איך אייך זאָגן, מאַ-
מעלע, געוויס. מיר מאַכן דאָ קוראזש, נאָר אין דער ווירקלעכ-
קייט... אַך, שלעכטע געשעפטן באַ אונז... נאָר כאַפט זיי דער
רועך. לאַמיר טרינקען, לאַמיר זינגען, לאַמיר פריילעך זיין.
קוזמין. (שטיל) און די שאַכטעס, פאלקאָוויק?
פאלק. (צו זשוראָוו שטיל) יא, מאַמעלע ... איר האָט מיר
אַנגעטון אַ זאָרג מיט די שאַכטעס... דער גענעראל האָט ניט מאַסקים
געווען אַפצושאפן זיין באפעל... איך האָב שוין געשיקט סאפּיאָרן
און איצט איז שוין, מיסטאמע, אלץ גרייט... מע דאָרף גיין...
מיט פאראקסילין—א טראַך—און פארטיק! אַ שיינער ספּעקטאַקל...
דערנאָך וועל איך קומען—זייט געזונט!
זשוראָוו. הערט שוין אופ, פאלקאָוויק, מירן נאָך צייט
האָבן... לאַמיר זיצן אביסל, שפעטער וועלן מיר ביידע גיין...
זייעוו. (שיקער) צום טייוול. ער איז דאָך גערעכט!
פאלק. נו, גוט, איר האָט מיך איינגערעדט, מאמעלע... אָבער
דערפאר זאָלן מיר ביידע גיין צו די שאַכטעס.
זשוראָוו. ווי דען אנדערש, פאלקאָוויק?
זייעוו. וויין!

פאלק. וויין!
מאיאָר. נא. זי זינד שאַן אלע בעזאָפּען. איר מעדכען!
טרינקט, נאָך איין פלאש וויין!
זייעוו. זעט נאָר, לוואָוו, די דירעקטאָרשע מאכט אייך כיינ-
דעלעך.
פאלק. א געזונטע באבע.
קוזמין. אן אפעטיטנע דאמאָטשקע. האָ-האָ!
מאדאם ל. זשאן, איך וויל, איר זאָלט פארבעטן צו אונז
אַט דעם יונגמאן.
לונדיין. איך? ניין! קיינמאָל ניט.
מאדאם ל. זשאן, די לעצטע צייט ביסטו גאָר פון זינען אראָפּ.
לונדיין. די רעוואָלוציע.
מאדאם ל. זשאן, דו וועסט כאַראַטע האָבן!
פאלק. (צו זשוראָוו) מאמעלע, וואָס טוט איר? פיש—מיטן
מעסער? אפאָנים, די דירעקטאָרשע האָט אייך דעם מויעך צעטומלט.
זשוראָוו (בייז) איך האָב אינגאנצן פארגעסן ווי מע עסט
דאָס. אויפיל יאָר אפן פראַנט...
פאלק. ריכטיק. אפן פראַנט קען מען זיך אליין אויך פארגעסן.
ניט נאָר די פיש. צום טייוול, די פיש... לאַמיר אויסטרינקען... (ס'גייט
אריין קארמענסיטע, די טענצערן פון רעסטאָראַן, אַ שפּאנישער
קאָסטיום).
זייעוו. א, קארמענסיטע, קום אהער!
קארמענ. (ווייזט אָף זשוראָוו). ווער איז דאָס? אַ נייאני-
קער? וואו געפאקט?
פאלק. באקאנט זיך. פאָרוטשיק לוואָוו.
זשוראָוו. זייער צופרידן.
פאלק. טרינק. מיר טראקטירן היינט אַ גאסט. אלע דארפן
שיקער זיין.
קארמענ. אייך איז נאָך ניט נימעס געוואָרן צו טרינקען? נו,
מענטשן! מע וועט אייך שוין באלד אין דעם דולהויז אוועקפירן.

קרוזמין. ס'וועט קלעקן אף אונזער לעבן. אבי מע זאל נאך
 אייך אויך טרעפן דאָרט, מאכט שוין ניט אויס.
 קארמענ. אָט א טיפּעש (צו זשוראָוון) א גוטן פּאַנים האָט
 איר. ניט קיין פארשיקערטן. אָבער איר ווילט זיך אויך אריינציען...
 קרוזמין. (זשוראָוון אָפּן אויער) פינף הונדערט און אַן
 אונטברויט. איך רעקאָמענדיר זייער.
 קארמענ. אגעו, איך שפיי אף אַלץ. טרינקען, איז טרינקען.
 איר ווילט מיט מיר טרינקען?
 מאַדאַם ל. זשאן, מיר איז לאַנגווייליק. ווער איז דאָס די
 עקזאָטישע פרוי?
 לונדיין. כ'ווייס ניט.
 מאַדאַם ל. זשאן, פאַרוואָס שווייגסטו אַלץ? וואָס קלערסטו?
 לונדיין. שטער מיר ניט, איך האָב פאַרטראַכט.
 מאַדאַם ל. זשאן, דו ביסט אויסן זינען.
 לונדיין. איך האָב פאַרטראַכט. אויב ס'וועט אויסברעכן אַ
 סקאַנדאַל, הייסט עס, מיר וועלן צעשלאָגן די באַלשעוויקעס.
 מאַדאַם ל. און אויב ניט?
 לונדיין. הייסט עס, די באַלשעוויקעס וועלן אונז צעשלאָגן.
 דאָס וועט זיין זייער טרויערדיק.
 מאַדאַם ל. זשאן, דו ביסט אומדערטרעגלעך. (קריגן זיך)
 פּאַלק. פייער. מער פייער. מער לעבן. טעמפּעראַמענט.
 מיינע הערן, איך טרינק פאַר אַלע אַנוועזנדע. הוראַ! פאַר דער
 וויסער אַרמיי. פאַר אַלע יאָרשים פונם טראָן. קאַלומאַן ס'איז דאָ
 וויין און ווייב, זיינען אונז קיינע באַלשעוויקעס ניט שרעקלעך.
 זשוראָו. און אויב ס'וועט ניט זיין ניט קיין וויין, ניט
 קיין ווייב?
 פּאַלק. דאָס קאָן ניט זיין. מיר זיינען די זעמלמעל פון דער
 וועלט. אַלץ איז צוליב אונז. הוראַ! טענק. מיינע הערן, איך לייג
 פאַר טאַנצן. אַלע!
 (אן אלגעמיינער העפּקער-טאַנץ. זשוראָו בלייבט זיצן).

פּאַלק. אופ... גישקאַשע!
 זריעו. וויין!
 מאַדאַם ל. קאַלאַסאַל! נאָך איינע פלאשע וויין!
 מאַדאַם ל. (גייט צו זשוראָוון). וואָס זיינט איר אזוי אומע-
 טיק, פאַרטשיק!
 זשוראָו. עפעס ניט פריילעך.
 מאַדאַם ל. עפּשער זיינט איר פאַרליבט?
 זשוראָו. ניטאָ קיין צייט צו באַשעפטיקן זיך מיט אַזעלכע
 זאַכן.
 מאַדאַם ל. ניט גוט אזוי. קיינע געשעפטן טאָרן ניט שטערן
 דער ליבע.
 זשוראָו. פאַרדאָן, איך אייל זייער.
 מאַדאַם ל. איר זייט זייער ניט ליבנסווירדיק. און אויב
 איך וועל אייך בעטן, איר זאָלט בלייבן מיט מיר?
 לונדיין. קום אַהיים, איך וויל שלאָפן.
 מאַדאַם ל. זשאן, דאָס איז מיינ מאַן. אָבער וואו האָב איך
 אייך געזען, פאַרטשיק? מיר דוכט זיך, אז גאָר באַ אויסער-
 געוויינלעכע אומשטענדן.
 זשוראָו. (קוועטשט מיט די פלייצעס).
 מאַדאַם ל. איך וועל אַ גאַנצע נאַכט טראַכטן. וואו האָב
 איך אייך געזען. נו, זעצט זיך באַ אונזער טישל. לאַמיר אויס-
 טרינקען מיט אייך; מיר וועלן זיין פריינט... ווי הייסט איר?
 זשוראָו. המ... פיאַטר ניקאָלאיעוויטש.
 מאַדאַם ל. פיאַטר? איך האָב ליב דעם נאָמען פיאַטר. באַ
 מיר זיינען מיט אים פאַרבונדן פיל דערינערונגען.
 לונדיין. פאַרוואָס ווייס איך עפעס ניט פון אָט די דערינע-
 רונגען?
 מאַדאַם ל. זשאן, דו ביסט פאַשעט קאָמיש. נאָך האָב
 איך ליב דעם נאָמען דמיטרי, ווייטער-ניקאָלאי.
 לונדיין. בעקיצער, אַלע נעמען?

זשוראָוו. יאָ, פּיאָטראַז ווירקלעך אַ גוטער נאָמען. עפּשער
ווילט איר גיין שפּאַצירן? דאָ איז זייער הייס.

מאדאם ל. זעסטו! נאָך ניט צייט געהאט באַקאָנען זיך, ווי
ער רופט שוין שפּאַצירן גיין.

לונדין. עפּשער ווילט איר מיט מיר שפּאַצירן גיין, יונגערמאן?
מאדאם ל. מירן בלייבן דאָ, מירן אין ערגעץ ניט גיין. פּיאָטראַז
ניקאָלאַיעוויטש, איר טרינקט גאָרנישט.

זשוראָוו. איך דאנק אייך.

מאדאם ל. זאָגט, ווי האלט איר, איך בין זייער שיקער?
זשוראָוו. ניין, צו וואָס...

מאדאם ל. פו, איר רעדט גאָרנישט. איר זייט זייער געראַטן
אין איינעם מיינעם א באַקאָנטן. אף אַ שיפער איינעם. עס וואָלט
אייך פאסן א פאַרמע פון אַ שיפער.

זשוראָוו. פאַרדאָן... וואָס דערציילט דאָרטן דער פאַרוטשיק?
מאדאם ל. מיסטאַמע עפעס באַנאַליטעטן. ניין, אייך וואָלט
זייער פאסן אַ שיפער-פאַרמע. איך וויל פאַרמאַכן די אויגן און
פאַרשטעלן זיך, אַז איר זייט אין אַ שיפער-פאַרמע.

קוזמין. (באַם צווייטן טיש). וואָס האָט זיך מיט דיר גע-
טראָפן אין טיכאַרעצקי?

פאָלק. אַי, ביסטו אַ כעוורעמאן... נו, דערצייל, דערצייל,
וואָס האָט דאָרטן פאַסירט.

זויעוו. מיר האָבן פאַרכאַפט זייערן אַ סאַניטאַרן טראַנס-
פאָרט, און דאָרט איז אַ מיידעלע געווען, אַ באַרימטע שוועס-
טער. אַ פאַרביסענע באַלשעוויטשקע. זי האָט געשמיסן איבער אונ-
זערע פון וואַגאָן. אַ שייניקע, ווי דער טייוול אליין. אַ יאָר 17.
האַט מען זי געבראַכט צו מיר.

זשוראָוו. (שפּרינגט אָפּ) צום טייוול. וואָס איז דאָס?
מאדאם ל. וואָס איז מיט אייך, פּיאָטראַז ניקאָלאַיעוויטש?
זשוראָוו. (נעמט זיך אין די הענט), ניין, גאָרנישט! ער
דערציילט זייער גוט, דער פאַרוטשיק.

זויעוו. און אַט האָט מען זי געבראַכט צו מיר. זאָג איך צו
איר: אַ שאָד, מאדעמואַזעל, צו לאָזן אייך אַזאַ יונגע אָף יענער
וועלט; איר ווייסט דאָך, מיסטאַמע, ניט דעם טאַם-פון דער איי-
דעלער ליידנשאַפט. איך פארשטיי ניט, וואָס איר רעדט-ענט-
פערט זי. נו, האָב איך איר דערקלערט, אזוי, מיט זשעסטן...
מאדאם ל. אַי, פּיאָטראַז ניקאָלאַיעוויטש, וואָס טוט איר מיטן
גאָפּל?

זשוראָוו. צעבראַכן, דאַכט זיך.

מאדאם ל. ווי געזונט איר זיינט.

זויעוו. איז וואָס, מיינט איר, ענטפערט זי.

קוזמין. נו?

זויעוו. אַ שפיי געטון אין פּיויאָנאַמיע.

קוזמין. אַ כאַלערע!

זשוראָוו. ניט שלעכט!

זויעוו. גענומען און אַ שפיי געטון. נו, האָב איך, נאטירלעך,
אַריינגערופן קאזאַקלעך, געהייסן זי אויסטון, צובינדן צום בעט
און דורכלאָזן איבער איר אַ גאַנצן ווואָד. זי האָט זיך שוין
אנגעזעטיקט.

זשוראָוו. עס קאָסט גענוג קויכעס ניט צו דערלאַנגען אים
אין מאָרדע.

מאדאם ל. נו, וואָס רעדט איר, פּיאָטראַז ניקאָלאַיעוויטש...
ווי סענטימענטאַל איר זיינט. אזא געזונטער-און אזוי סענטימענטאַל.
זשאן, דו שלאָפסט? ער שלאָפט. איר ווייסט...

קאַרמענ. ניין, מיינע הערן, זייט מיר מויכל. באַ איין טיש
מיט אזא מענואוול, וועלכער באַרימט זיך מיט אַזעלכע פאַסקודנע
גינג, זיך איך ניט.

פאָלק. וואָס ביסטו, מאמעלע, מעשוּגע געוואָרן?

זויעוו. אַט אַ פאַסקודנע מיידל. נעם די ווערטער צוריק!

קאַרמענ. אַ מענואוול ביסטו, אן אויסוואורף. (טוט אים אַ

גאָס אין פאַנים פונם גלאָז)

זויעוו. א, אָט וואָס... (וויל זי א קלאפ טון. מ'האַלט אים איין)

קארמענ. נו, וואָס, ניט צום ערשטן מאל קומט מיר אויס האָבן צו טון מיט פערד. (אָפּ)

זשוראָוו (ווארפט זיך צו זויעוו). ווי זאָל מען דיך ניט שלאָגן, דו, שלאנג דו!

לונדין (כאפט זיך אוף). וואָס? א סקאנדאל? הייסט עס, די באַלשעוויקעס וועלן אונז שלאָגן. ד.ה. ניין. פארקערט, טייע-

רינקע, דו געדיינקסט ניט, ווי האָב איך פארטראכט?

מאדאם ל. שווייג... שווייג... זשאן, כוועל זיך דערמאנען (הינטער דער סצענע הערט זיך א שיסעריי).

פאלק. פאָרוטשיק, פאָרוטשיק! בארואיקט זיך. קוזמין. פאָרוטשיק.

זויעוו. ווי דערוועגט איר זיך. (קריכט אָף זשוראָוו מיט די פויסטן)

זשוראָוו. שווייג. אויסוואורף. קאדעטישער טייוול. כוועל מאזיקן!

מאדאם ל. (שרייט) דערמאָנט זיך, ער איז גאָר ניט לואָוו און ניט קיין פאָרוטשיק. ער איז א מאטראָס, אלעקסיי זשוראָוו. מע האָט אים אין פעטראָגראד צו מיר אין דירע

אריינגעזעצט. פאלק. האלט.

לונדין. אָי! א באַלשעוויסטישער שפיאָן! פאלק. מאמעלע, האלט אים! קלינגט צום קאָמענדאנט!

קוזמין. א באַלשעוויק! א באַלשעוויסטישער שפיאָן. האלט. פאלק. אנטוואָפנט אים, מאמעלע, אנטוואָפנט.

זשוראָוו. (מיט א ברוינינג). אנטוואָפענען? פראווט זיך (שלאָגט זיך אָפּ).

לונדין. פארפאלן, אומגעקומען רוסלאנד. פאלק. האלט!..

מאיאָר. דאָנער וועטער! זשוראָוו (רוקט זיך צו דער טיר). אין אייער מאמען אריין..

(א שיסעריי). זויעוו (לויפט אריין). דער טעלעפאָן איבערגעשניטן, די רויטע האָבן זיך אריינגעריסן אין שטאָט!

פאלק. שלאָגט אים, שלאָגט! די שאכטעס! זשוראָוו. (צום פענצטער) פאראן דאָ מיט אייך וואָס צו

טון. (שפרינגט ארוף אפן פענצטער-שוועל, צעעפנט דאָס פענצ-טער, שרייט) פרייע אוקראינע, פרייער דאָנבאס! פרייע קוילן!

נאט, פרעסט! (ווארפט די גראנאטע און פארשווינדט. אופרייס, פינצטער).

פאָרהאַנג

Printed in S.S.S.R.

פריז 40 ק.

А. Голичников и Б. Попоригопуло

— КЛЕШ и УГОЛЬ

(Мы сами)

Кооп. изд. „Култур-Лига“

קאָפּעראַטיווער פאַרלאַג

„קולטור ליגע“

קיעוו—1927